

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

72

VINERI

13 OCTOMBRIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

**PENIBILUL 0-6
DE LA BUDAPESTA**

UMBREȘTE

PUTERNIC

SATISFAȚIILE

DIN CELELALTE

ÎNȚILNIRI

CU

SELECȚIONATELE

R. P. UNGARE

*Citiți comentariile
noastre în paginile
3, 4 și 5*

Paginile 9, 10, 11:
**ȘTIRI, REZULTATE,
COMENTARII DIN
FOTBALUL DE
PESTE HOTARE**

Pagina 12:

**F. C. ARGEȘ N-A
PUTUT REZISTA
ECHIPEI FERENC-
VAROS**

O aparent banală boxare a mingii. Fotografia pare că înfățișează numai atât. Dar la fiecare din aceste intervenții, Coman — portarul lui F. C. Argeș — trebuia să învingă puternicele dureri de la mînă. Cu toate că a suferit o accidentare la antrenamentul de luni, el nu și-a abandonat echipa într-un meci greu și — cu prețul unor deosebite eforturi — a apărut cu succes mingi grele, intervenții furtunoase aplaudate pe Nepstadion, în meciul cu Ferencvaros.

Foto : KOVACS GYULA,
Budapesta

Reluarea Diviziei naționale A a menținut Steaua pe primul loc

În meciul disputat în Capitală, Progresul a învins cu 1-0 pe Petrolul. Iată, în fotografia de sus, golul care a adus victoria echipei bucureștene.

Foto : C. PETRE

CAMPIONATE REGIONALE

ARGES

UN INCEPUT PROMITATOR

Hotărârea comisiei regionale de fotbal Argeș, aprobată de Consiliul regional pentru educație fizică și sport, privind organizarea campionatului regional de fotbal într-o singură serie de 16 formații, își arată roadele. Selectând din cele 24 de participante în ediția trecută a campionatului pe cele mai valoroase 16 echipe, grupate într-o singură serie, s-a ajuns la o simțitoare echilibrare a meciurilor și, în ultimă instanță, la creșterea valorii întâlnirilor. Frecvent, arbitrii și observatorii jocurilor consemnează în rapoarte calitatea mulțumitoare a jocurilor, spiritul de disciplină care caracterizează disputele.

După șase etape, conduce în clasament, având 8 puncte, echipa Oltul din Drăgănești-Olt, urmată de Muscelul C. Lung.

I. FEȚEANU
correspondent

HUNEDOARA

SOLUȚIE DE COMPROMIS, REZULTATE NECORESPUNZĂTOARE

Așa cum s-a arătat și în numărul precedent al revistei, actuala ediție a campionatului regiunii Hunedoara se dispută, spre deosebire de anii trecuți, pe două serii. Dar a fost inspirată ideea celor ce au preconizat-o și înfăptuit-o? Se pare că nu. Ea s-a născut imediat după încheierea turneului de baraj al campioanelor de raioane, hotărându-se să se înființeze două grupe, una pe Valea Mureșului și alta pe Valea Jiului. Toate bune pînă aici, dar mai trebuiau și echipe participante, cite 12 de fiecare serie. Într-o asemenea situație, s-a admis să se înscrie ORICE formație care dorește să joace în campionatul regiunii. Unele conducători de asociații au analizat cu luciditate posibilitățile proprii și, firesc, nu și-au asumat o asemenea responsabilitate. Altele, în schimb, n-au scăpat prilejul de a-și încerca „norocul” și și-au înscris echipele. Nu e greu de bănuț care a fost rezultatul. Campionatul regiunii Hunedoara se desfășoară la un nivel inadmisibil de scăzut. Meciurile, în majoritatea lor, sînt necorespunzătoare, se joacă fără nici o concepție, într-un mod diletant, ca să nu mai vorbim de frecventele discuții și incidente ce se petrec pe terenuri.

După patru etape, echipe ca Aurul Cerjei și Surianul Săsciori, din seria „Valea Mureșului” au pierdut toate jocurile la scoruri mari.

Improvisația, soluția de compromis, și-au pus amprenta cu toată puterea asupra nivelului campionatului regional hunedorean din acest an.

V. ALBU
correspondent

„CUPA AGRICULTURII”

Anul acesta, în regiunea București, în cadrul „Cupei Agriculturii” au evoluat aproape 200 de echipe sătești. Unele au participat și la ediția precedentă, dar foarte multe, printre care Mecanizatorul Videle, Avintul Dor Mărunt, Recolta Crevedia, Recolta Tătărești, Bărăganul Dragalina, deși au fost înființate mai de curind, au dovedit o pregătire mulțumitoare.

Meciurile decisive pentru desemnarea câștigătoarei „Cupei Agriculturii” — ediția 1967 — s-au disputat duminică 1 octombrie, într-un cadru festiv, pe stadionul Olimpia din Giurgiu. În prima partidă, după un joc echilibrat, Mecanizatorul Videle a înțeles cu 2-1 (1-0) formația Secera și ciocanul din comuna Plosca, raionul Alexandria. A doua partidă, Avintul Dor Mărunt — Bărăganul Dragalina s-a încheiat la egalitate (2-2) și conform regulamentului, pentru finală s-a calificat formația cea mai tânără, Avintul Dor Mărunt. În finală, după o repriză încheiată cu un scor alb, victoria a revenit formației din Videle, cu 3-0.

ION MOLDOVEANU
correspondent

CAMPIONA ASOCIAȚIEI

La Uzina „Independența” din Sibiu au devenit tradiționale întrecerile pentru desemnarea campioanei asociației sportive la fotbal. În ediția din acest an, competiția s-a desfășurat cu participarea a 6 echipe, reprezentantele celor mai mari secții de producție din uzină. Titlul de campioană pe 1967 a fost câștigat de formația Secției a II-a mecanică. Ea a reușit să termine jocurile fără nici o partidă pierdută. În ultimul meci (finala), disputat între Secția a II-a mecanică și Cuzangeria, victoria a revenit primei echipe cu 3-0 (0-0) prin punctele înscrise de Neagoe, Leșinschi și Schof.

Iată, în fotografie, câștigătoarea campionatului:

De la stînga la dreapta, sus: Iacob Lascu, antrenorul echipei, M. Schof, I. Marcu, I. Schuster, C. Ghibu, P. Clipici, I. Marciuc, Gh. Zugravu, antrenorul; jos: I. Neagoe, N. Savu, I. Leșinschi, N. Marcu și I. Nistor.

I. RĂCHITELEANU
correspondent

VA REVENI MINERUL BAIA MARE ÎN RÎNDUL ECHIPELOR FRUNTAȘE?

„Rezultatele slabe înregistrate în ultima vreme de Minerul Baia Mare în seria secundă a diviziei B, ne-au făcut să fim îngrijorați de viitorul ei. Am dori să cunoaștem cauzele comportării total nesatisfăcătoare a echipei noastre favorite în actuala ediție a campionatului și ce s-ar putea face pentru revenirea ei la valoarea demonstrată nu cu mulți ani în urmă.”

AMBROZIU și TRAIAN MUREȘAN — Baia Mare.

În dorința de a răspunde interesului manifestat de cei doi cititori ai revistei noastre, ne-am adresat corespondentului din Baia Mare care ne-a trimis următorul articol:

Pe bună dreptate iubitorii fotbalului din acest îndepărtat centru fotbalistic al țării — Baia Mare — sînt nemul-

țumiți de evoluția echipei lor. Rezultatele slabe din ultimul timp (golaveraj 6-12, 5 puncte după 7 partide disputate), fără a socoti și meciul cu C.S.M. Sibiu, atestă declinul formației, fostă componentă a diviziei A în campionatul 1964-65 și ocupantă a locului II în campionatul divizionare B 1965-66 și 1966-67. Dar adevăratele cauze sînt cu totul altele decît s-ar părea. Din capul locului trebuie să arătăm că mulți jucători au

părăsit Baia Mare. Este vorba de Bay (acum la A.S.A. Mureșul), Czako I (la CFR Arad), plecați cu dezlegare, ca și de Miculaș (acum la F.C. Argeș), sau Sasu (la Farul), plecați fără dezlegare. Alții, Pinzaru, Cromel, Vaida, Snacovschi, Suci și Dobos sînt accidentați și bolnavi! Era firesc deci, ca toți aceștia să fie înlocuiți cu elemente tinere a căror introducere să aibă repercusiuni asupra valorii echipei și a rezultatelor înregistrate.

Minerul Baia Mare dispune la ora actuală de un lot foarte tânăr, alcătuit din fotbaliști talentați, promovați din echipele de „C” (Neumayer, Horușag) sau regiune (Botoș, Orsoz, Filip, Pinteș), lipsiți de experiență și eurajul necesar. Ei alcătuiesc o echipă, dar ea nu este pe de-a întregul pregătită să facă față unui campionat atât de dificil cum este cel al seriei secundă din divizia B. Formația băimăreană are nevoie de omogenizare, de o pregătire tehnică și mai bună, de un salt tactic care s-o facă aptă să pună în aplicare concepția de joc impusă și exersată sub supravegherea antrenorului Andrei Sepei, care crede că există premisele unei depășiri a „pasei negre” prin care trece echipa sa.

Totodată, Minerul Baia Mare are nevoie de răbdare și, în special, de ajutorul publicului, ajutor care în ultimul timp a lipsit. Fotbalul nu se învață peste noapte, iar fără un sprijin susținut nu pot fi eliminate cauzele. Vorbind despre public, trebuie să amintim și faptul că în momentul de față A. S. Minerul Baia Mare nu are în evidențele sale nici un membru susținător! Deși „lot orașul” este îngrijorat de situația actuală a echipei, peste tot discutîndu-se cauzele și căutîndu-se soluțiile, totuși, formația minerilor nu primește sprijinul necesar din partea iubitorilor fotbalului și tribunele stadionului băimărean sînt aproape goale.

Înaltă de încredere din faza echipei CFR Cluj, la acest meci ca și la cele care au urmat, tribunele au fost foarte slab populate. Spectatorii așteaptă rezultate, dar nu ajută cu nimic asociația sportivă și echipa pentru ca aceste rezultate să vină. Cînd sînt solicitați să devină membri susținători, răspund: „Să vedem mai întîi rezultatele!”. Un cerc vicios din care este greu de ieșit.

Socotim însă că noii conducători ai secției de fotbal, printre care ing. E. Floreanu, ing. F. Nucă, Gratiu Achim ca și ceilalți care luptă din răsputeri pentru a reda echipei minerilor din Baia Mare strălucirea de altă dată, vor și să găsească soluția pentru a ieși din acest impas și vor readuce Minerul Baia Mare în rîndul echipelor fruntașe ale fotbalului românesc.

V. SASĂRANU
correspondent

Dr. STELIAN CHERCIU

Imi vine foarte greu să vorbesc de cineva care pentru mine, ca și pentru alți colegi ai mei, a fost și prieten, și frate, și suportor, și confident, și dascăl, și părinte, și ocrotitor, și mentor, și medic, și — mai ales — remarcabil OM.

N-aș putea să spun de cite ori, în momente de decepție, depresive, în momente în care ne simțeam fără curaj, fără moral, singura rază de optimism venea de la admirabilul psiholog, de la iubitul nostru doctor Cherciu.

Știa să se apropie cu gingașie și căldură de sufletul fiecăruia, știa să găsească, cu o rară intuiție, resortul reabilitării volitive, ne redădea optimismul uneori pierdut, optimism care era prima natură a acestui minunat OM.

Personal, am încheiat acum două săptămîni un tratament deosebit de greu pe care doctorul Cherciu mi l-a făcut luni de zile la tendonul lui Achile. Ce să mai spun, dacă nu era doctorul Cherciu, poate că nici nu mai jucam astăzi fotbal...

Sînt sentimente pentru care nu găsești cuvinte și oameni pentru care n-ai destule lacrimi...

Un astfel de om a fost scumpul nostru doctor Cherciu.

VIORIEL MATEIANU
capitanul echipei Progresul București

DIN SCRISORILE SOSITE LA REDACȚIE

MAI MULTĂ ATENȚIE JUNIORILOR DIN REGIUNEA CLUJ

În urma unui comunicat al federației de specialitate, problema juniorilor a fost lăsată în seama comisiilor regionale, raionale sau orășenești de fotbal care au ales, fiecare, soluția societății a fi cea mai potrivită. Nu în toate cazurile însă inspirația a mers mină în mină cu necesitățile. Mă refer în primul rînd la forma de desfășurare a activității juniorilor din regiunea noastră. Ea se desfășoară pe plan raional sau orășeneș după cum — s-a afirmat aici — prevede comunicatul F. R. Fotbal. Cred însă că, în regiunea noastră, această hotărîre a fost aplicată în mod mecanic. Se știe un lucru sigur: ca să învețe fotbal, juniorii au nevoie de cit mai multe meciuri și, deci, trebuie angrenați într-o activitate competițională cit mai îndelungată și variată. Dar cum pot progresa juniorii cînd, în regiunea Cluj, fiecare oraș sau raion organizează în acest an campionate de juniori la care participă cite 3-6 echipe, sau în unele raioane nici atîtea? Un caz concret: În orașul Turda, la campionat participă patru echipe, după sistemul tur-retur de două ori pentru a se obține mai multe jocuri, dar totuși insuficiente ca număr și de loc stimulatorii.

În campionatul trecut, echipele de juniori din regiunea Cluj, au participat într-o competiție organizată paralel cu cea de seniori. E foarte adevărat că multe asociații sportive au făcut din echipa de juniori o prezentă mai mult formală, însă tot adevărat este faptul că altele au arătat preocupare în acest sens (C.I.L. Gherla, C.F.R. Cluj, Olimpia Aiud s. a.). Din discuțiile purtate, și care au dus la motivarea desfășurării acestui campionat, a reieșit că rațiunile financiare au stat la baza hotărîrii luate. Este bine să se știe însă că, în locul juniorilor, împreună cu echipele de seniori fac deplasarea anumite „drukeri” (care de multe ori n-au nimic comun cu sportul și nu fac un bun serviciu echipelor) și aceasta pentru că I.R.T.A. pune la dispoziția echipelor autobuze cu 40 de locuri. Nu era mai bine încă locul acestora era ocupat de „schimbul de mine”?

După părerea mea un campionat regional cu cel puțin 12 echipe de juniori ale formațiilor din campionatele divizionare și ale celor care manifestă preocupare pentru pregătirea juniorilor și copiilor, ar avea un efect mai bun și ar ajuta foarte mult dezvoltarea fotbalistică a acestor copii. De altfel în acest sens, între cluburile și asociațiile Universității Cluj, C.F.R. Cluj, Arieșul Turda, Industria Sîmci C. Turzii, Olimpia Aiud ș. a., a intervenit un acord, comunicat Comisiei regionale de fotbal însă nesoluționat pe motivul că el contravine hotărîrilor F. R. Fotbal.

I. CRACIUN
instructor la A. S. Arieșul — Turda

DE CE NU EXISTĂ CAMPIONAT ÎN RAIONUL OLTETU?

Chiar și în urma măsurilor luate pe linia redresării fotbalului din țara noastră, în raionul Oltetu nu este organizat un campionat raional de fotbal, desi echipe și tineret domnie sa practice in mod organizat acest sport, există. De nă însă nu se interesează nimeni. Tovarășii de la Consiliul raional pentru educație fizică și sport spun că nu ar exista condiții pentru organizarea unei asemenea competiții. Părerea noastră este că acești tinerși, ca și cei din comisia raională de fotbal, nu depun nici un fel de interes și nu arată preocupare pentru a lua vreo hotărîre în acest sens. Credem că dacă s-ar lua legătura cu organizațiile sindicale, cu conducerea cooperativelor agricole de producție, cu organizațiile U.T.C. etc., încă din toamna acestui an s-ar putea organiza acest campionat raional de fotbal mult așteptat de noi, tineretul din raionul Oltetu.

Așteptăm cu bucurie o hotărîre a Comisiei regionale de fotbal prin care să se aprobe înființarea unui campionat de fotbal în raionul nostru.

G. POPESCU
com. Valeni raionul Oltetu

ÎN ATENȚIA I. E. B. S.

Mă adresez revistei în speranța că va publica de urgență această scrisoare menită să atragă atenția asupra unor deficiențe și neglijențe ale I.E.B.S.-ului. Iată despre ce este vorba:

1) La cuplajul fotbalistic din data 23 septembrie a.c. pe stadionul „23 August” s-au vîndut cit bilete cu tichete ce aveau numărul locului din tribuna sau peluze, cit și bilete fără aceste tichete. (În special la casele de la intrările stadionului). Aceste tichete n-au fost primite nici de posesorii abonamentelor de fotbal. Din această cauză s-au produs certuri, bruscări și chiar bătăi între spectatori.

2) La stadionul Republicii, desi a trecut vara cea lungă și frumoasă, totuși nu s-au revopsit numerole de pe bănci. Faptul are ca urmare numeroase discuții între spectatori, pentru că numerele vechi nu se disting bine și mai mulți posesori ai biletelor revendică același loc.

3) O mare surpriză — neplăcută — a făcut-o I.E.B.S.-ul publicului de la „23 August”, mîndîr în fata tribunelor și peluzelor niste meciuri mari și înalte de 3-4 metri. Comentarii ironice și aprecieri nenădușitoare la adresa I.E.B.S.-ului pot auzi la fiecare meci pe această chestiune, pentru că, intr-adevăr, aceste meciuri împiedică buna vizibilitate a sute de spectatori.

4) O veche și mare dorință a spectatorilor și cred și a jucătorilor... nu s-a realizat încă: procurarea de prelate din material plastic pentru acoperirea terenurilor de fotbal pe timp ploios.

Răspunsul I.E.B.S.-ului îl vom da în timp.

EMANUEL MIHAI
str. Lizei nr. 15 — București

de CONSTANTIN CHIRIȚĂ

Scriu rîndurile acestea sub impresia neplăcută stîrnită de lectura a două articole publicate luni 9 octombrie în ziarul Sportul popular: primul pe pagina întâi, intitulat „Răspunderi” sub o semnătură care nu se dizolvă în întregime, al doilea în interiorul ziarului, intitulat „Cauzele eșecului de la Budapesta” semnat de Gh. Nicolaescu. Ambele articole, în ciuda unor încercări pedante, superficiale critice, dar mai ales lipsite de energii critice, discută cu o surprinzătoare indulgență și parcă din depărtări ferite de furtună, unul din cele mai dureroase eșecuri ale fotbalului nostru. De ce această nepăsare mascată de câteva fraze abile? Pe cine apărăm? Cui îi facem serviciu escamotînd adevărul de la Budapesta?

Intilnirea a fost văzută de milioane de spectatori din țara noastră, fiecare știind că sub acele denumiri oportune: Budapesta — București, se ascundeau de fapt reprezentativele celor două țări; rezultatul intilnirii ne-a amărît pe toți dar el este în strictă concordanță cu ceea ce s-a petrecut pe teren și reprezintă diferența de clasă dintre un fotbal și altul, sau mai bine zis conflictul dintre fotbal și neofotbal.

Aceste realități nu sînt noi: am vorbit deschiș și pe larg despre situația din fotbal; nu ne-am gîndit, nici în clipa celei mai îndrăznețe, la o victorie asupra echipei maghiare, mai ales în momentul, să sperăm trecător, pe care-l parcurge astăzi fotbalul nostru; am preluat o moștenire de care trebuie să scăpăm și pe care trebuie s-o înlocuim cu ceva nou, și aceasta cere timp. Dacă vrem să fim sinceri pînă la capăt nu putem, chiar peste noapte, să le cerem jucătorilor și antrenorilor să facă minuni, mai ales că nu ei sînt cei mai vinovați, sau vina lor este foarte mică față de concepția aspră și deosebită care i-a adus în această stare de vinovăție. Plătăm un tribut amar a ceea ce se numește fotbal este o cale lungă care abia trebuie străbătută, chiar atunci cînd un meci între echipele de tinereț, un meci oarecare, fără nici o scîlpire, dar soldat cu o victorie, conduce condeiele unora spre osanale, cu intenția inabil disimulată de a estompa un eșec real și foarte dureros.

Știm toate acestea, și poate că ar fi cazul să închidem ochii, să ne facem că n-am văzut și că n-am auzit nimic, să dăm toată vina pe moștenirea cea veche, să să ne gîndim cu un fel de optimism chinuitor la ceea ce va fi cîndva. De ce să mai căutăm acum vinovați?

Mărturisesc că m-aș fi consolatat cu aceste gînduri, dacă nu ar fi citit cele două articole numite, și dacă nu mi-aș fi amintit, estîndu-le, de o sedință de analiză a biroului federal după meciul cu Israelul.

În acea sedință, selecționerul unic, Constantin Teacă, după un meci lamentabil, cîștigat prin noroc și cu ajutorul unui arbitru (veșnicul arbitraj salvator — căselul fotbalului românesc) care ne-a acordat golul egalizator din ofsaid, nu numai că s-a simțit profund jignit de criticile care i s-au adus în presă, dar a și apărut jignit și de o parte din echipa noastră, descoperindu-i calități care n-au existat nici în cea mai generoasă fantezie și plieducă cu ardere și abedat inutil pentru o cauză la care nu-l obliga nimeni. Reprezentativii presei, încriminați de filipica lui Teacă, s-au împărțit în două categorii: unii au tăcut, alții au vorbit despre altceva, adresîndu-i din cînd în cînd opinii extrem de întreprinzătoare (spun opinii pentru că acele cuvinte cu vîrfuri de acțiune nu puteau fi numite critice, poate nici chiar opinii).

Am plecat de la sedința foarte amărît și foarte pesimist. Îmi pusese mari speranțe în selecționerul unic, în obiectivitatea și îndrăzneala lui, și deodată îl descopăr în postura de avocat pro domo, postură care ne-a înșelănat altă de mult condeiele cînd am descoperit-o la alții. I-am spus atunci că indulgența cu care este înconjurat, și pe care o are cu atîta vehemență, îi poate fi fatală. La temperamentul lui, lipsa unui control multilateral și sever poate transforma îndrăzneala în aventură, iar gîndirea într-o componentă a hazardului. Și pentru că nu era vorba numai de el ci și de dorința unui start sincer și optimist în fotbalul nostru, m-am văzut nevoit să-i atrag atenția asupra primejdiilor pe care o reprezintă indulgența și dorința subînțeleasă de a aduce presa la rașon. E adevărat că selecționerul unic se afla la începutul carierei sale noi, și nu putea fi judecat după primul pas, dar și tot atât de adevărat că tocmai această situație în care se afla (preluînd o moștenire nenorocită și cu niște obstacole grele în față, pe care nu el și le alesese) îl scutea de povara de a-și căuta merite și de a găsi merite unei echipe și unui joc cărora nu li se potrivea alt termen decît cel de descălfecare. Dacă ar fi fost Gică Popescu, sau Ilie Oană, sau Ștefan Covaci în locul lui ce mai de săgeți cu vîrf de wolfram și tungsten ar fi primit!

Aceasta s-a întimplat după meciul cu Israelul. Eacurile se prezintă mult mai grav acum după înfrîngerea de la Budapesta. Este de neconștient că după o asemenea înfrîngere, care interzice, în sfîrșit, rostirea verbelor hazard și subitane, să se caute tot felul de vinovați, mai ales în persoana jucătorilor, iar cel care a ales și a condus echipa să fie trecut cu vederea, sau amintit într-un ușor nor de tîmărie prin care se zărește neînțelept și superior. Poate că e un adevăr aspru, dar de cînd există lumea orice mare înfrîngere a legat numele armatei de numele conducătorului ei, așa cum victoria amintește imediat numele învingătorului. Poate că mulți au uitat că armata au luptat la Waterloo, dar numele celor doi comandanți, chiar dacă numele învinsului e Napoleon, foarte greu se pot uita.

Jucătorii nu au respectat îndicțiile antrenorului? Să spunem că e adevărat. Dar de ce nu le-au respectat? N-au fost capabili să le aplice? Nu le-au înțeles?... Dar cine i-a ales și i-a adus pe cîmpul de bătăie? Cine i-a pus în situația de a aplica niște îndicții?... Sau poate că n-au vrut să le respecte?... Atunci înseamnă că n-au fost convinși de valoarea lor... Oare nu e mai bine să renunțăm la sofistica asta fragilă, dragă Gheghe?... (n. r. Nicolaescu).

Dincolo de faptul evident tuturor că formația noastră n-a jucat fotbal la Budapesta (repetăm: nu așteptăm minuni peste noapte) s-a mai remarcat ceva, probabil de către toți spectatorii și telespectatorii, ceva amintit de câteva ori de cronicile Radiofuziunii direct în emisie, și apoi regăsit în cronicile din Știința și România liberă: echipa noastră nu a avut o concepție clară de joc, avea gîndirea tactică pe care o dorea mereu Chitulescu. N-a știut ce vrea. Joc ofensiv? Joc distructiv? Joc defensiv? Nu... Jucătorii loveau din cînd în cînd în minge, întinzînd capcana unui ofsaid nălnă, care, la drept vorbind, nu înseamnă tactică ci un fel de smecherie infantilă. În atare situație să dăm vina numai pe jucători este un act de mare curaj, pentru că riscăm să ajungem în conflict cu mai multe sute de mii de ochi de ochi de ochi de ochi, în jurul cărora au stat milioane de oameni destul de săvârșiți. Concepția de joc, gîndirea tactică a unei echipe este în primul rînd sarcina antrenorului ei, a conducătorului ei, cu atît mai mult în condițiile unei lupte inegale, cu un adversar superior. Dacă n-am știut să ne apărăm, dacă nici fotbal n-am jucat, dacă nici măcar spirit sportiv n-am arătat, dacă toate acestea s-au văzut timp de 90 de minute, atunci de ce să încercăm să șerpuim patetic și abil, nu pentru a căuta, ci pentru a nu găsi răspunderi, deagă Em. Dec. 2? Sau de ce să apăsăm toate răspunderile pe umerii celor mai puțin vinovați? Numai pentru a-l feri pe selecționerul unic de judecata pe care a meritat, deagă Gheghe? În momentul cînd toată concepția unui joc se făurește pe margine, chiar în timpul desfășurării lui (nu contest posibilitatea unor intuiții geniale, cu rezultate spectaculoase), atunci să ne fie îngăduit să afirmăm că factorul principal al jocului devine hazardul. Ideal ar fi ca antrenorul să stea liniștit acasă, distrîndu-se cu copiii, iar echipa lui să joace și să cîștige superb, așa cum, cu artă și migală, a învînt-o.

Din păcate pentru noi, și din fericiere pentru el, Teacă nu a avut răgazul necesar să învețe niște tineri să joace altfel decît au fost obișnuiți. Nu pentru asta îl certăm. Îl certăm din necesitatea de a fi severi, obiectivi și intranzigenti. Îl certăm din datorită de a apăra un om capabil de multiplele primejdii care-l pîndesc și care nu numai îl pîndesc. Îl certăm pentru încercarea lui de a se descotorosi de răspunderea unei înfrîngeri prea grele pentru a o privi cu nepăsare, pentru lipsa de obiectivitate care ne uimește și care ne face să căutăm alte cauze, mult mai omenești, poate chiar cele combătute de el pe vremea cînd se afla pe tușă, pentru viziunea îngustă pe care s-ar părea că începe s-o aibă față de fotbal, viziune oportunistă și oarecum aventuristă: nu cu paleative care pot da satisfacții înșelătoare și clipe de domnie agitată se poate redresa fotbalul nostru, ci cu o muncă grea, chinuitoare, care începe cu abcedarul și la care trebuie strînsi cei mai tineri, cei mai nealterați. Pentru această muncă trebuie și trebuie să opteze Teacă.

Poate că pare exagerat să punem toate acestea în spatele lui Teacă, și nici nu le punem, dar stîm căl de ușor poate influența Teacă pe cei din jurul lui, chiar pe zăriști, convingîndu-i de cel de numitor comun al indulgenței, absolut nefast pentru însăntoșirea fotbalului nostru. Poate că atitudinea mea îi va părea cam dură lui Teacă, dar mă gîndesc în primul rînd la fotbalul nostru, apoi la relațiile dintre fotbal și Teacă, apoi în locul real al lui Teacă în cadrul acestor relații, și abia la urmă la prietenul meu Teacă.

Nu mai avem dreptul să facem experimente retorice și să mulgem vocabularul pentru a găsi cuvînte și impercheri ambigue, din care să ieșă toți cei așa curăț, în afară unor jucători care nu în primul rînd din vina lor au ajuns să parodizeze un sport frumos. Fotbalul nostru e foarte slab. Vrem să-l îmbunătățim? Atunci să-i discutăm pe fată problema de structură: autonomie cluburilor și a federației, asigurarea specializării tuturor, slujirea lui ca o profesie reală, ceea ce este de fapt acolo unde se joacă bine. Altmînteri ne vom specializa în a forma și cultiva tapi ispășitori.

*) Primele cuvînte din maxima atribuită gîndirii socratice: „Amicus Plato sed magis amica veritas” (Prieten mi-e Plato dar mai prieten mi-e adevărul).

DE CE AM PIERDUT MECIUL DE LA BUDAPESTA? Iată o întrebare la care nu s-ar răspunde prea greu după ce am privit de două ori, în rîstimp de patru zile, la măiestria fotbalistică a unor vedete ale fotbalului maghiar și continental ca Albert Varga, Farkas, Rakosi, Szűcs, Pancsics, Matrai, Luhsz. Clasa lor de joc este evident superioară, fotbalul nostru nerezînd să alinieze pe Népstadion, în două seri de joc, decît un fotbalist de acest nivel: Dobrin, dar și acesta avînd nevoie de unele rețușări. Dacă adăugăm faptul că aceste mari valori individuale acționează într-o concepție modernă de joc, rutina lor internațională, beneficiul terenului propriu și folosirea tuturor mijloacelor posibile pentru a cîștiga cit mai confortabil, rezultă că actualmente misiunea oricărei reprezentative sau echipe de fotbal românești la Budapesta nu s-ar putea încheia decît în mod cu totul excepțional cu o victorie. De regulă, o diferență pînă la trei goluri în favoarea gazdelor ar putea fi acceptabilă.

DE CE AM PIERDUT MECIUL DE LA BUDAPESTA CU 0-6? Iată o întrebare al cărei răspuns necesită o analiză a complexului de situații dinaintea și în timpul meciului, deoarece trebuie spus din capul locului și rîspicat că, în pofida slăbiciunilor fotbalului nostru, jucătorii frunțași, selecționerul unic, antrenorii și Biroul federal ar fi putut să se pregătească și să pregătească intilnirea de la Budapesta în așa fel încît o asemenea diferență de șase goluri să nu fie posibilă. Un asemenea efort conjugat era cu atît mai obli-

nici cu ceea ce este nou. Nunweiller nu a jucat nici „linie” nici „libero”, după cum nici ceilalți jucători nu au dovedit prin activitatea lor în teren că știu ce joacă. În timpul meciului se uitau, după o expresie a crainicului radiodifuziunii noastre care se afla pe tușă, „cu un ochi la minge și cu celălalt la selecționerul unic” care dădea indicații de pe marginea terenului.

Iată de ce echipa noastră nu a știut să-și organizeze jocul, obligație pe care o pot îndeplini, repetăm, și jucători mai puțin valoroși în fața altora foarte valoroși.

Atît în presă cit și în sedința Biroului federal au fost discuții dacă echipa care a jucat la Budapesta a fost formația cea mai bună, cea mai nimerită. Părerile au fost împărțite, iar soluții concrete puține.

Ce trebuie să cuprindă o echipă națională? Cele mai bune valori, în formă în zilele dinaintea datei partidei și, mai ales, în ziua de disputare a acesteia. Principiul este inatacabil. Fotbalul nostru are, este adevărat, puține valori. În loc să-și îndrepte atenția asupra lor și să ceară cel mai eficace ajutor de la federație și de la cluburi pentru ca aceștia să capete forma cea mai bună în timpul cel mai scurt, selecționerul unic i-a omis. El n-a făcut decît să repete greșeala din 1962, cînd a ignorat pentru meciul cu Spania de la Madrid valori de mare actualitate atunci ca Voinescu, Constantin sau Pircălab. Este adevărat că C. Teacă are de puțin timp investitura de selecționer unic, de două luni, însă el de atunci știa de meciul cu Ungaria și avea tot interesul să se sprijine pe jucătorii cu valoare in-

DE LA O SĂPTĂMINĂ LA ALTA

DE CE AM PIERDUT CU 0-6?

gatoriu cu cit 1-7 de la Zürich stăruia deasupra capetelor tuturor aceluia care sînt dăruți fotbalului, ca o sabie a lui Damocles.

Să încercăm o derulare a filmului pregătirilor și a meciului Budapesta — București din minutul 90, atunci cînd am respirat cu toții ușurați că partida s-a terminat fără să mai primim goluri. Poate că scorul ar fi putut fi mai mic dacă Dobrin nu și-ar fi încheiat meciul de pe Népstadion cu gafa văzută de toată lumea în televizor, dacă arbitrul ar fi anulat golul al doilea înscris din evidentă poziție de ofsaid, dacă... Însă impresia cea mai puternică și cea mai realistă este aceea că ar fi fost posibil un scor și mai mare, pînă într-ait de slab și dezarticulat a jucat echipa noastră. Evoluția acestei selecționate este fără îndoială cea mai deficitară din ultimele intilniri cu prima garnitură a Ungariei de la referitul scor de 0-9 din 1948 de la Budapesta.

Organizarea jocului echipei Bucureștiului a fost ca și inexistentă. S-ar putea spune, fără a se exagera, că în multe momente așezarea jucătorilor noștri în teren nu seamăna cu aceea a unui dispozitiv de joc de fotbal. Ar fi fost de preferat să existe o metodă sau o tactică proastă de joc, dar să existe ceva, în locul teribilei dezorientări de pe teren. Un joc organizat se poate face și de către jucători mai mult sau mai puțin valoroși. Pentru acest motiv considerăm că prima defecțiune a jocului echipei Bucureștiului, propriu-zis echipa noastră națională, este aceea a lipsei de organizare cit de cit a jocului și apoi urmează problema selecției.

Cum a fost posibilă absența acestui element atît de important pentru funcționarea unei echipe de fotbal?

Izvorul ei constă în schimbările inoportune pe care selecționerul unic a încercat să le facă în jocul fiecărui selecționabil și în jocul echipei reprezentative, cu toate că majoritatea jucătorilor au arătat, mai mult sau mai puțin fățiș antrenorului C. Teacă, dezacordul lor față de faptul că acesta le impune orientări deosebite față de practica din campionat. Și totuși selecționerul unic n-a ținut de fel seamă de opinia jucătorilor cit și de alte păreri. Revista noastră a atras atenția în nr. 69 din 21 septembrie asupra inoportunității schimbării de concepție începînd de la nivelul echipei naționale, declarîndu-se pentru modernizare, de altfel necesară dacă este făcută bine, de la nivelul cluburilor și al echipelor reprezentative de juniori și de tîneret. Pînă în cele din urmă selecționerul unic și-a dat seama în preajma meciului Budapesta — București că trebuie să ia măsuri mai concrete și mai realiste. A făcut-o renunțînd la apărarea în linie, principiul său, a indicat pe Nunweiller III drept „om în spate”, „marcaj strict”, „chiar anti-joc”, citînd expresiile sale, dar din toate acestea a ieșit un alambicaj care nu a seamănat nici cu ceea ce este vechi.

ternatională recunoscută. Or, el a recurs în meciurile anterioare la verificări de elemente fără perspectivă evidentă. Pe Dobrin l-a introdus în echipă numai la intervenția fermă a Biroului federal. Iată, însă, că aportul lui Dobrin n-a putut fi substanțial fără a fi parteneri care să reprezinte o valoare internațională. De ce, oare, străinii trebuie să ne atragă mereu atenția asupra clasei jucătorilor noștri în timp ce antrenorii români nu le recunosc acestora valoarea? Nu cumva n-o fac fiindcă nu știu să le dezvolte măiestria atîtă în germene, sau la jumătatea drumului? Dumitriu II și Ion Ionescu au fost solicitați împrumut de cluburi vest-germane în recentul turneu al Rapidului în R.F.G. Cit de izbitor seamănă la stil de joc, la tehnică și la talent Dumitriu II cu Varga și totuși Dumitriu II nu este folosit și bine îndrumat de responsabili echipei naționale, de ani de zile. La fel, poate fi vorba de Dan Coe, Pircălab și de alți jucători internaționali.

Prin urmare, nepregătirea din timp a unui lot reprezentativ bine conturat, static, pe principiul valorii și formei, precum și avangardismul manifestat în introducerea unei noi concepții de joc pentru echipa națională sînt cauzele principale ale eșecului de la Budapesta la un scor atît de nedorit și de supărător, 0-6.

Nu-i mai puțin adevărat că s-a plătit cu acest preț și un tribut previzibil din cauza descumpănirii din perioada care a urmat după înfrîngerea de la Zürich, mai bine spus dintre aceste două eșecuri pe care iubitorii fotbalului din țara noastră nu le vor uita ușor. A fost o perioadă în care s-a blamat cu prea mare ușurință și îngăduință întregul nostru fotbal. În multe privințe efectul unor critici a fost invers decît cel scontat. Cluburile, jucătorii și antrenorii, aproape în totalitate lor, n-au mai acordat interes pregătirilor, așteptînd, în multe cazuri, pasiv, reforme și soluții salvatoare de la federație și de la selecționerul unic, post nou înființat. Sîntem nevoiți, din nou, să ne referim la revista noastră care în nr. 61 din 27 iulie 1967 a organizat o anchetă cu tema: „Este selecționerul unic cea mai bună soluție?”, anchetă a cărei concluzie era că fotbalul românesc nu s-a copleșit pînă într-atît încît să fi dat acea personalitate puternic conturată, capabilă să rezolve de una singură problema de bază a fotbalului și propuneam o răspundere colectivă.

Între timp, curentul pentru instituirea funcției de selecționer unic a fost puternic alimentat de multe condeie, ca și cum acest post ar fi trebuit să fie un Mesia al fotbalului românesc.

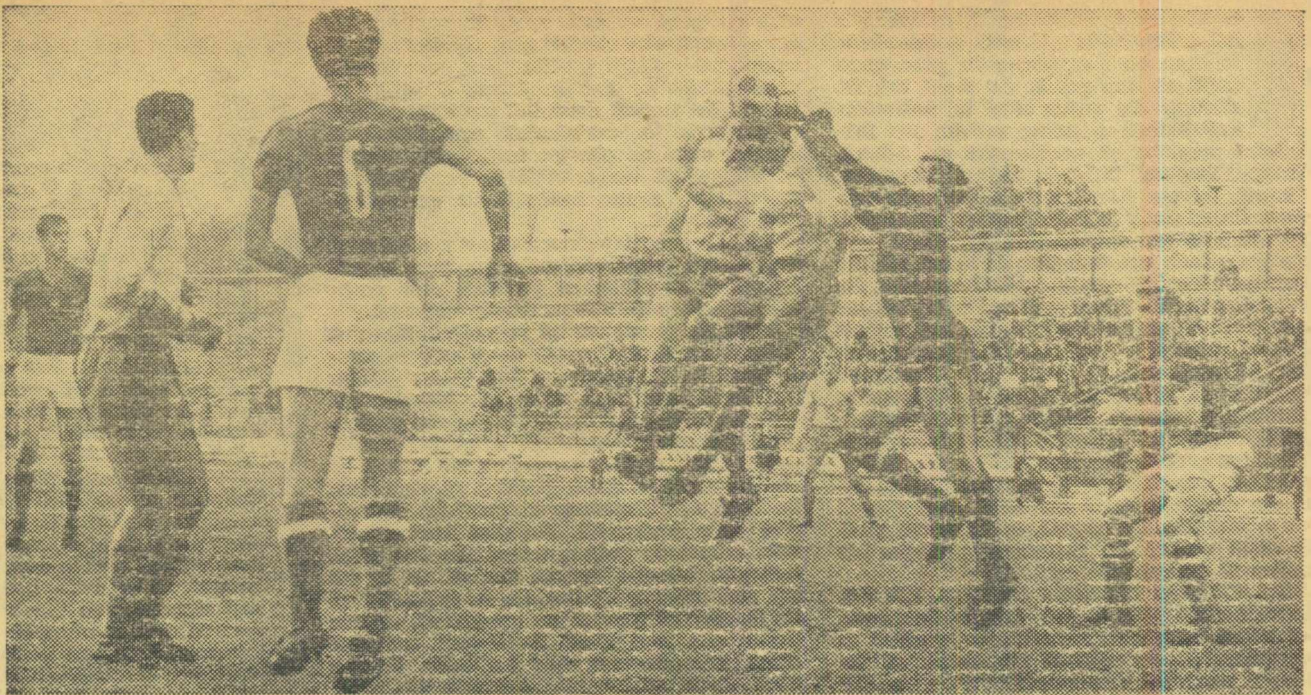
Propunerea ca C. Teacă să fie numit selecționer unic a fost dezbătută în Biroul

Aurel C. NEAGU

(Continuare în pag. a 5-a)

TREI EVOLUȚII DIFERITE ALE ECHIPEI DE TINERET

În repriza secundă, echipa de tineret a României și-a dominat adversarul cu autoritate. Iată o fază la poarta lui Bicskey

Acesta este itinerarul parcurs în trei săptămâni de echipa noastră de tineret. Cu ce s-a soldat? Cu două victorii (3-1 cu Austria, 3-0 cu Ungaria) și cu o înfrângere la limită, surprinzătoare (1-2 cu Turcia), care au coincis cu o comportare excelentă la Graz, una slabă la Eskişehir și una în general bună la București.

Vizionând aceste trei jocuri au ieșit în evidență nenumărate aspecte. De unele dintre ele ne vom ocupa mai jos. Mai întâi însă, se cuvine lămurită o problemă: profilul echipei reprezentative de tineret. Ce interesează în activitatea ei: rezultatul imediat sau verificarea și rodarea unor fotbalști tineri în vederea promovării în echipa națională A? Pe scurt, iată părerea noastră: *rolul unei echipe de tineret este acela de a forma jucători, de a oferi câmp pentru experimentări în domeniul tacticii și stilului de joc, făcute însă cu constanță, grijă și răspundere, fără a urmări în principal rezultatul, dar nici cu ignorarea lui totală*, pentru că nu trebuie uitat că, mai ales la tinerii jucători, el constituie un puternic stimulent moral. În lumina acestor idei credem că trebuie analizată comportarea echipei noastre de tineret.

Din rândul celor 26 de jucători folosiți în cele trei partide, doar o parte a corespuns: *Strimbeanu, Dumitrache, Șchiopu, Sătmăreanu, Vigu, Constantinescu, Kiss, Boc, Grozea, Răducanu, Deselnicu și Cuperman*. Dar ceilalți?

Mai înainte de a răspunde la această întrebare se ridică o altă: *ce criterii au stat la baza selecției acestor jucători?* Cu toate că i-am analizat pe toți, nu am putut desprinde aceste criterii pentru că mulți dintre cei chemați au fost (și sînt) rămași în urmă la capitolul tehnic, alții sînt lipsiți de calitate fizică (și faptul a ieșit în evidență mai ales în partida de la Eskişehir), iar — în sfîrșit — mulți nu s-au încadrat în concepția de joc preconizată sau nu și-au însușit sarcinile indicate înaintea fiecărei partide. De altfel, cercetînd notele obținute de-a lungul etapelor de campionat ce au precedat meciurile internaționale, se poate constata că mulți dintre cei selecționați nu-și meritau locul, iar comportarea lor a dovedit realitatea notelor. Ne referim în special la *Anca, Angelescu* (ambii evidențiați la începutul campionatului, dar apoi în declin de formă), *Velea, Dumitriu III, Alecu, Antonescu, Țărălungă și Oprișan*.

Sînt multe de spus și în privința alcătuirii echipei. Trei meciuri — trei formații total diferite! Ar fi fost, poate, normal ca — se știe că jocurile au loc la scurte intervale — să se păstreze cel puțin un „schelet” de bază. Or, doar *Boc și Dinu* au evoluat în toate cele trei meciuri pe toată durata lor; *Strimbeanu, Lupulescu, Dumitrache și Dembrowschi* au fost folosiți parțial. În rest, — *Kiss, Deselnicu, Anca, Alecu, Angelescu, Șchiopu, Domide, Răducanu, Sătmăreanu, Vigu, Antonescu, Oprișan, Grozea, Țărălungă*

ROMANIA — UNGARIA 3-0 (0-0)

Stadionul Republicii, teren moale, timp rece, spectatori 3.000.

Raport de cornere: 19-7 (9-1) pentru România.

Au marcat: Boc (min. 49), Grozea (min. 71) și Dumitrache (min. 73).

A arbitrat cu competență Alexandru Gaidarov (Bulgaria).

ROMANIA (antrenori: Dincă Schileru și Gh. Nuțescu): Răducanu — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Vigu — Antonescu (min. 33: Strimbeanu), Lupulescu — Oprișan, Grozea, Dembrowschi (min. 46: Dumitrache), Țărălungă (min. 75: Tătaru II).

UNGARIA (antrenor Preiner Kalmár): Bicskey — Formaggini, Gall, L. Horvath, F. Horvath — Konrad, Pusztay (min. 48: Berczi) — Fazekas, Kozma, Nosko (min. 46: Dunai III), Somogyi.

și *Tătaru II* au îmbrăcat tricoul numai câte o dată și unii dintre ei, chiar mai puțin de 90 de minute. Nu ne explicăm de ce (cu excepția celor promoși în selecționata Bucureștiului) nu a fost folosită în meciurile cu Turcia și Ungaria — cel puțin în mare — echipa care a jucat (și a dat satisfacție) la Graz. Numai de dragul experimentului? Credem că slaba comportare de la Eskişehir ar fi fost evitată dacă se recurgea la o formație mai inspirată alcătuită (în raport cu calitățile recunoscute — elanul și dăruirea — pe care le aruncă în luptă jucătorii turci) deși formată din fotbalști înzestrați fizic, în stare să contracareze tocmai acestetribute ale adversarului.

Ideea de joc preconizată pentru evoluția echipei noastre în cele trei partide — prestarea unui joc „colectiv, constructiv, ofensiv, eficace”, pentru a întrebunța și noi

această formulă tocită — nu a fost vizibilă; fie că jucătorii nu au înțeles-o, fie că nu au respectat-o sau nu au putut s-o aplice. De pildă, la Eskişehir, cauza principală a înfrîngerii a constituit-o tocmai lipsa unei orientări de joc bine definite; în plus, cei mai mulți dintre fotbalștii folosiți acolo dînd dovadă în mod surprinzător că nu se înțeleg și, ca atare, nu au putut da o replică colectivă adversarului. Gîndirea de joc limitată, lipsa de inițiativă și de convingere, pe scurt o nejustificată pasivitate, iată ce a caracterizat pe jucători. Aceleași cauze — cu toate că formația a fost din nou aproape total modificată — s-au arătat și în primele 45 de minute ale meciului cu echipa ungară. După pauză însă, schimbările efectuate ca și indicațiile antrenorilor, au avut darul să ne amintească în mare măsură de realele posibilități ale tinerilor noștri jucători, posibilități demonstrate cu prisosință în partida de la Graz. Claritatea acțiunilor, ca urmare a unei mișcări permanente în teren și a unei fluente circulații a balonului, dorința de a obține victoria, coroborată cu pregătirea fizică superioară oaspeților, „serviciul” mai atent al mijlocașilor ca și siguranța apărării, au condus echipa României la o victorie care putea fi chiar mai categorică. Cu toate că rezultatul mulțumește, ideea de joc a echipei rămîne înțeleasă numai pe jumătate, fiind aplicată sporadic, fără să lase impresia unei lecții învățate bine. Credem că, pentru viitor, tocmai aci trebuie accentuată pregătirea, pentru că după cum au dovedit, speranțele noastre dispun de calitățile necesare care să le ducă la evoluții superioare.

În concluzie, credem că este necesară o idee tactică, în raport cu posibilitățile actuale ale jucătorilor, fundamentată mai întâi la echipele de club.

Cele trei meciuri recent disputate de echipa de tineret a României a constituit izvorul a nenumărate aspecte (note cu plus sau cu minus) care, analizate profund de cei în drept, vor putea duce la măsuri care să stea la baza unei evoluții superioare, constant bune, a tinerilor noștri jucători. Avem convingerea că, printr-o pregătire și o selecție adecvate, echipa noastră de tineret poate să-și îndeplinească întru-totul rolul ei și, în același timp, să ofere satisfacții. Ocăzii vor fi chiar în această toamnă.

Mircea TUDORAN
Gheorghe NERTEA

JUNIORII AU PIERDUT PE TABELA DE MARCAJ DAR SÎNT ÎNVINGĂTORII MORALI

Regret din inimă că meciul dintre echipele de juniori ale României și Ungariei s-a desfășurat într-un cadru aproape anonim. Pe stadionul MTK s-au aflat 2.000 de spectatori. Partida merita însă o asistență mult mai numeroasă pentru că a fost darnică în privința fazelor de fotbal curate, atractive, spectaculoase.

Cei mai tineri reprezentanți ai fotbalului nostru au terminat partida învinsi la limită, cum bine se știe (1-2) și cu lacrimile în ochi. Dar ei au dreptul la încurajările noastre și trebuie să ridice sus fruntea. N-au fost puține momentele în care și-au întrecut not adversarul (care a aliniat o formație la limita superioară de vîrstă, aproape aceeași utilizată în sezonul trecut) mai ales prin EXECUȚIILE TEHNICE, prin finețea combinațiilor. N-au fost puține momentele în care spectatorii i-au aplaudat la scenă deschisă. N-au fost puține momentele cînd apărarea ungară era iremediabil bătută și numai o bară sau întîrzierea de o fracțiune de secundă, au făcut ca acțiunile să nu se transforme în goluri.

În schimb apărarea noastră a primit două goluri cu ușurință, din acțiuni care nu așteptau așa ceva.

Învînși pe tabela de marcaj, juniorii noștri sînt învingătorii morali ai partidei.

Stilul de joc al formației a prezentat o notă de personalitate, am zice chiar de omogenizare, cu toate că jucătorii folosiți au intrat în reprezentativă în trei etape, esa-

Dacă am pune aici punct sumarelor noastre considerăm asupra partidei cu Ungaria, cred că am comite o greșeală. Trebuie amintit de doi dintre juniorii noștri care au reali-

nare în adîncime, nu lateral. Îl plasăm cu o lungime în urma lor pe Ștefănescu, un centru cu o putere de luptă rar întâlnită și cu o capacitate de acoperire a terenului demne de un senior.

După acest prim contact cu adversarul pe care îl va întâlni — încă în acest an în dubla confruntare pentru calificarea în Turneul UEFA — se pune întrebarea dacă formația noastră justifică speranțele?

Răspunsul nostru este, DA! Cu trei condiții:

1. Reumirea lotului să fie efectuată cu mai multă regularitate pînă la 23 noiembrie, data primului joc.

2. Să se asigure partidei pe care o vom găzdui fondul de susținere morală, de căldură sufletească, de care juniorii — mai ales — au nevoie. Sugerăm orașe ca Tirgoviște, Craiova, Sibiu unde o partidă internațională trezește interes și atrage un mare număr de spectatori calzi și inimoși.

3. Mai trebuie scormonit în grupul speranțelor și găsită o rezervă pentru fundașii centrali, ca și pentru vîrfuri, operațiune care va stimula pe actualii titulari, provocînd o emulație ce nu poate fi decît în folosul echipei.

Eftimie IONESCU

IORDANESCU

NICOLAE

S-AU REMARCAT ÎN MECIUL DE LA BUDAPESTA

RIZEA

ȘTEFĂNESCU

UNGARIA — ROMANIA 2-1 (0-0)

Au marcat: Brankovics (min. 54 și 61) și Etem (din penalti), min. 69).

UNGARIA: Szikinger — Zarka, Nagy I., Legradi — Pozsgai, Szigetl — Radics, Palicsko (min. 22: Soo), Brankovics, Nagy L., Kovacs.

ROMANIA: Vidac — Ciugarin, Diaconu, Ispir, Viciu — Rizea, Dumitru (min. 52: Iordănescu) — Nicolae, Etem, Ștefănescu, Ciutac.

Arbitru: A. Bana (Cehoslovacia).

lonate de-a lungul lunilor de activitate: Viciu (căpitanul formației), Iordănescu, Ciutac, Diaconu, Dumitru. Etem sînt cei mai „vechi” titulari: Ispir, Rizea, Nicolae au debutat cu prilejul meciului cu U.R.S.S., desfășurat cu puțin timp în urmă; iar Vidac, Ciugarin și Ștefănescu au intrat în formație cu prilejul meciului cu Ungaria. Să înțelegem, din aceasta, că noului unsprezece îi mai trebuie cîteva jocuri de punere la punct, mai ales în privința sincronizării acțiunilor fundașilor centrali și a sporirii agresivității liniei de atac, cu deosebire pe centrul ei.

zat veritabile recitaluri fotbalistice: unul este Nicolae, extremul dreapta, aparținînd echipei Chimia Făgăraș, celălalt e o cunoștință mai veche, vîrf de atac Iordănescu, ridicat din centrul de juniori de la Steaua, care l-a dat și pe Tătaru II. Acești doi ATACANȚI (Ah! Ce bine că sînt înaintași și nu apărători așa cum au fost de regulă juniorii remarcate de la un timp încoace) au oferit momente de satisfacție prin ceea ce au realizat în repriza a doua. Introducerea lui Iordănescu s-a dovedit salutară. El a dat liniei de înaintare în-

DE CE AM PIERDUT CU 0-6 ?

(Urmare din pag. a 3-a)

federal și a întrunit unanimitatea membrilor și invitațiilor săi, printre care și pe aceea a conducerii revistei noastre. Am fost convingși, în contextul acestei împrejurări, că antrenorul C. Tească și-a îmbunătățit în ultimii ani stilul său de muncă, s-a maturizat și va reuși să mobilizeze în jurul său toate forțele creatoare din fotbal. Din păcate, repede, foarte repede, el ne-a arătat că a rămas același individualist, cu toate că propaga jocul colectiv-constructiv-ofensiv. El a primit doar formal sugestii, a respins orice critică, a văzut în orice opinie contrară o piedică în activitate, nu a folosit mijloacele cele mai nimerite pentru a convinge jucătorii de justetea părerilor sale, nu a abandonat persiflările și oneiri chiar însușele în relațiile din mediul fotbalului.

Pe de altă parte, el a exagerat prerogativele noii sale munci, socotind că în fotbal există două părți distincte: selecționerul unic și „restul”, inclusiv Biroul federal. El a greșit însă cel mai mult izlindu-se de ceilalți antrenori ai Diviziei A, de al căror sprijin avea neapărată nevoie, mai ales că el provenea din Divizia B, fără să fi avut posibilitatea să cunoască bine fotbalistii aplei de selecționare. Pe Libardi l-a introdus, de pildă, în echipa națională, văzându-l pentru prima oară cu câteva zile înainte de meci. În locul unui contact organizat cu antrenorii, a avut doar legături întâmplătoare, fugare. Nici chiar cu directorul tehnic, Angelo Niculescu, relațiile nu au fost de deplină colaborare, căci în fapt selecționerul unic îndeplinea multe din atribuțiile directorului tehnic. În această privință trebuie să precizăm că nici delimitările acestor funcții nu au fost precise. Concepția nouă vehiculată de selecționerul unic fiind de perspectivă, reclama neapărat adeziunea directorului tehnic, propagarea ei sistematică de către colegii antrenorilor, adoptarea de către cluburi. Insa acești factori importanți n-au putut fi convingși într-un timp scurt de necesitatea schimbării vechii lor optici.

Poate că și alți antrenori în postura de selecționer unic ar fi comis erori importante din cauza puterilor discreționare ale acestei funcții. De aceea și noi, ca și ziarul „Sportul popular”, propunem renunțarea la această titlatură și opinăm pentru încadrarea antrenorului echipei naționale într-un colectiv de selecție și pregătire alcătuit din trei antrenori.

Transformările dorite de C. Tească cer timp. Ele pot avea succes numai desfășurând o muncă de perspectivă, cu echipa de tineret, de exemplu, cu condiția ca înnoirile să nu fie rupte de contextul fotbalului nostru ci grefate pe el.

Continuăm să credem că este necesar ca C. Tească, revizuiindu-și stilul de muncă, să activeze în continuare în cadrul federației pentru că bagajul său de cunoștințe și spiritul lui combativ trebuie să fie folosite de fotbalul nostru în împrejurări și în etape bine definite.

Insuccesul de la Budapesta, cu aspectele și consecințele lui încă neepuizate, nu poate să ne facă să trecem cu vederea succesele echipelor B și de tineret, dar mai cu seamă evoluția juniorilor de pe stadionul M.T.K., încântătoare, în pofida înfringerii. Avem convingerea că, dacă acest joc s-ar fi televizat la București după partida de pe Nepsstadion, pierdută atât de neonorabil, amărăciunea ar fi fost atenuată, văzând pe juniorii noștri depășind în tehnică, în finețe, pe juniorii unguri, talentele școlii maghiare de fotbal.

Trebuie să observăm că aceste trei formații s-au pregătit mai liniștit, mai puțin precipitat și comportările cit și rezultatele au fost mai bune.

Performanțele selecționatei române B, de tineret și juniori nu trebuie să liniștească pe nimeni. Prima măsură pe care trebuie s-o ia Biroul federal este aceea de a se preocupa, paralel cu problemele ridicate de calendarul internațional și de problemele cluburilor, fotbalistilor, instruirii, controlului pregătirilor. Până acum Biroul federal a pus accent pe preocuparea pentru echipele naționale. Cu aceeași intensitate și vigoare trebuie să existe dăruire și interes pentru întregul complex al fotbalului, rădăcina din care fotbalul își trage seva, își formează valorile. Căci cea mai senzatională tactică de fotbal nu va izbuli vreodată dacă nu va fi pusă în aplicare de jucători valoroși. Producția de fotbalisti de mare valoare, de vedete, a fost și va rămâne problema nr. 1 a fotbalului nostru.

IMPRESII DE LA FAȚA LOCULUI

BUDAPESTA, 10. (prin telefon de la trimisul nostru special)

De acord! Fotbalul ungar este mai bun decât al nostru; noi trecem printr-o perioadă de reconstrucție; timpul pentru pregătirea meciului de la Budapesta a fost scurt (mă rog, aici ar mai fi de discutat; cât timp își pregătesc alții echipa pentru meciuri amicale?!); concepția selecționerului unic diferă de cea a „restului lumii”; nu mergeam la Budapesta pentru o victorie, știut fiind că n-am reușit acest lucru niciodată și că la această oră un asemenea țel ne este mai puțin la îndemână ca oricând.

De acord cu toate acestea, o spunem încă o dată. De acord și cu faptul că înfringerea aceasta usturătoare cu 6-0 s-a dat mai bine în dreptul titulaturii de București decât ar fi stat în dreptul numelui țării; deși, dacă stai să te gîndești, n-a fost un secret pentru nici un amator de fotbal, nici de la noi și nici din Ungaria (unde presa a scris că de fapt se întîlnesc echipele naționale) că e vorba despre confruntarea celor mai buni jucători din cele două țări.

Dar nu putem fi de acord cu evoluția de-a dreptul penibilă a jucătorilor români în „nocturna” de pe Nepsstadion, cu un scor care

BUDAPESTA - BUCUREȘTI 6-0 (4-0)
NEPSTADION, 20.000 spectatori
Nocturnă, iluminată excelentă
Timp răcoros, teren bun
AU MARCAT: Albert (min. 18), Farkas (min. 37), Mathesz (min. 43), Varga, din lovitură liberă (min. 45), Albert, (min. 74), Albert (min. 80).
BUDAPESTA: Tamas - Kaposzta, Matrai, (din min. 76 Tuhasz), Ihasz, Mathesz, Pancsics, Bene, Varga, Albert, Farkas, Rakosi.
BUCUREȘTI: Haidu (Constantinescu) - Kiss (din min. 75 I. Popescu), Nunweiller III, Barbu, Halmagcanu - Negrea, Libardi (Deselnicu), S. Avram (Lucescu), Iancu, Dobrin, Cuperman.
ARBITRU: Vlahoianis (Austria)
RAPORT de cornere: 12-1 (9-0) pentru Budapesta.

— oricît am fi de severi cu noi înșine — nu reflectă real posibilitățile fotbalului românesc, și care, pe noi cei care am fost în tribunele stadionului budapestan, ne-a făcut să ne simțim rușinați.

Ca unii care am văzut meciul și care nu înțelegem „să dregem busuiocul” (să ne ierte apreciatul nostru coleg și prieten, scriitorul Eugen Barbu că-i folosim una din expresiile favorite), noi o spunem deschis: față de aspectul jocului și de fazele de la cele două porți, rezultatul de 6-0 ne avantajează. Dacă Barbu și Nunweiller III, în „disperare de cauză” nu i-ar fi placat pe Farkas și Albert în marginea careului, în momente cînd aceștia scăpaseră singuri spre gol, dacă la o fază identică mingea sutată de Rakosi nu s-ar fi oprit, după ce a trecut de portarul nostru, în bară, dacă Varga și Albert n-ar fi ratat în situația de „doi oameni contra portarului”, — și am notat aici numai ocaziile mari, nu toate ocaziile — am fi ajuns să încasăm zece! Iar în final, după 6-0, jucătorii unguri au făcut pur și simplu „cîrc”, dînd ocazia publicului să se distreze pe scotela noastră și făcîndu-ne pe noi, puținii români prezenți la meci, să rămînem pradă unor sentimente confuze, de rușine amestecată cu revoltă.

Oare aceasta este diferența dintre fotbalul nostru și cel maghiar? Nu, categoric nu!

Să lăsăm acel memorabil 1-2 de la J. O. de la Helsinki, unde echipa lui Kocsis, Puskas, Hidegkuti, Bozsik, Lorant, Czibor, Grosits a obținut în fața noastră o calificare de bilă și controversată!

Să lăsăm și acel 1-2 de la București cînd am condus cu 1-0 și am pierdut doar pentru că arbitrul ne-a lăsat în zece oameni!

Și să ne amintim că nu mai departe decât anul trecut, la București, am învins echipa Ungaricii (meciul s-a jucat tot în formula reprezentativelor de Capitale) cu 2-1 iar în toamnă, la Budapesta, am pierdut — după o repriză egală — cu 0-3, jumătate din scorul de simbată seara.

Noi credem că fotbalul nostru este azi mai slab decât cel din țara vecină, dar nu credem — cum încearcă să argumenteze unii — că diferența este cea stabilită de această recentă confruntare.

Și atunci, cum de s-a ajuns aici? În primul rînd, este de criticat alcătuirea echipei. Am prezentat un „unsprezece” eterogen, în care n-a fost de sesizat, ca principiu de alcătuire, nici forma jucătorilor, nici valoarea lor individuală, nici omogenitatea de club.

În alcătuirea unei echipe naționale se poate merge pe principiul de a lua oameni din echipe diferite, în defavoarea omogenității de club. Dar, în acest caz, lotul ales trebuie pregătit consecvent, tocmai pentru omogenizare. Or, cum au stat lucrurile în cazul meciului de la Budapesta? Din echipele anterioare, cele folosite contra Berlinului occidental și Israelului, n-au fost folosiți integral decît 2-3 jucători. Pînă unde poate fi dus „experimentul”?

Dacă mergem pe principiul valorii intrinseci a jucătorilor, atunci nu putem prefera pe Iancu lui Dumitriu II sau Constantin. Poate fi socotită ca reprezentativă o echipă a țării noastre în care joacă Deselnicu și Cuperman și nu joacă un Ghergheli sau un Pircălab?

În al doilea rînd, este vorba despre felul cum i s-a cerut să joace aceste echipe. Se spune că jucătorii noștri ar fi avut „apărarea în linie” drept cuvînt de ordine. Noi mărturisim (și ne cerem scuze dacă spiritul de observație nu ne-a ajutat prea mult) că, de fapt, n-am văzut nici un fel de orientare, că n-am descifrat deloc aderența la un principiu sau la altul, că am asistat la un joc haotic, în care fiecare component și fiecare compartiment încerca să facă ceva pentru a ține piept adversarului și apoi pentru a limita dezastrul.

Apărarea noastră a luptat cu abnegație. I-am putea oare reproșa ceva lui Barbu sau lui Nunweiller III, de exemplu? Dar ce puteau face apărătorii în fața unui atac virtuos, dezlîntit, care la fiecare fază știa prea bine ce are de făcut? Mijlocașii noștri Negrea, Libardi și apoi Deselnicu au fost dintre cei mai slabi din echipă iar atacul n-a contat decît pe Dobrin, singurul nostru jucător care a corespuns în acest meci și pentru care presa și specialiștii maghiari au avut cuvinte de apreciere. Și cînd te gîndești că piteșteanul a fost băgat în echipă în ultimul moment, „cu limba de pantofi”, cum se spune...

Radu URZICEANU

(Continuare în pag. a 10-a)

RECONSIDERAREA ECHIPEI NAȚIONALE B

În peisajul actual al reprezentativelor noastre naționale, echipa B reprezintă o prezență oarecum înedită, sau — mai bine zis — o reparație întârziată dar binevenită. Care sînt de fapt rolul și locul acesteia? Acelea de a oferi un contact periodic și util cu fotbalul internațional unor jucători valoroși, alți celor care — în pofida unei cărți de vizită prestigioase — n-au rezistat concurenței pentru un loc la „A”, cit și celor care, în lipsa unui rodnic corespunzător, n-au putut obține titulatură în prima reprezentativă.

Departate de a constitui un scop în sine, dar reprezentînd o treaptă a performanței, echipa B trebuie să-și aibă existența asigurată în folosul primei echipe naționale prin continua stimularea valorilor ce-și așteaptă consacrarea, alături de unii jucători care nu și-au spus încă ultimul cuvînt, fiind gata oricînd să aprobe culorile primei noastre reprezentative.

Judecînd prin această prismă, lotul B a fost, în linii generale, judicios alcătuit. Alături de jucători ai căror talent și maturitate nu mai pot fi puse la îndoială, ca Pircălab, Constantin, M. Ionescu, Mindru, au fost selecționați alții, ca de pildă, D. Nicolae, Ivăncescu, Kallo și Pescaru, care au demonstrat calități reale dar insuficient lucrate pentru a-i impune definitiv. Actuala echipă națională B a mai relevat însă două categorii de jucători: a „reconsideraților” (dacă ne e permis să-i numim astfel) și a debutanților. Am încadra în prima pe Lică Nunweiller, Koszka, Voinea și Badea. Ni se pare demnă de subliniat revenirea lui Lică Nunweiller și Koszka, primul pîrînd a demonstra ce înseamnă voința de a lupta împotriva mentalității jucătorului de rezervă, iar secundul aflîndu-se la al doilea sezon de „virf”, consecință a unei conștiințose pregătiri la club. Dintre cei doi debutanți, Peronescu și Deliu, primul ni s-a părut mai aproape de cerințele unui joc internațional.

În ceea ce-i privește pe Pircălab și Constantin, desigur că ei n-au jucat la Timișoara la valoarea lor maximă, dar din filmul meciului se rețin tocmai cursele primului (din care una s-a soldat cu gol), ca și deschiderile celui de al doilea (din care o cităm doar pe cea din min. 87 cînd, recuperînd o mingă în preajma propriului careu și dovedind o remarcabilă vedere periferică, l-a lansat pe Kallo, printr-o rapidă schimbare de direcție, pe unieul culoar liber, de unde acesta a centrat la Voinea și... 3-1!).

Ni s-ar putea replica — că am ales dinadins aceste faze dintr-un meci care a oferit și destule pase greșite, trimise la adversar și driblinguri nereușite, la care au contribuit din cînd în cînd fazele dintre jucători. Într-adevăr, așa este... Lesam ales însă pentru a arăta încă o dată (dacă mai era necesar) că jucătorul care realmente reprezintă o valoare, și

și poate să-și aducă contribuția în momentele decisive ale meciului. De aceea, echipa noastră a fost cea care în prima repriză, cînd lupta era ascuțită, a putut controla jocul și care, exceptînd o perioadă de la mijlocul reprizei secundă, cînd linia mediană „căzuse”, și-a obligat adversarul prin

ment și interceptie ale lui D. Nicolae, lipsa de viteză a lui Deliu și părăsirea hazardantă a zonei de către Ivăncescu, au putut fi adeseori compensate, aducînd la un randament acceptabil compartimentul apărării. În atac, Constantin (bine secundat în prima repriză de Pescaru și apoi de Ba-

ca și în fața unei apărări masive și dure ca cea a Ungariei B (Orban, titular al echipei olimpice, are o statură de aruncător de ciocan), Voinea a înscris două goluri și s-a mai aflat de cel puțin zece ori demarcat și lansat spre poarta adversă?

Evoluția echipei secundă a Ungariei s-a situat la distanță de cea a reprezentativei Budapestei. Să nu uităm însă că pe lîngă Szentmihaly, Orban, Dunai II (golgeterul campionatului ungar) și Solymosi (care a fost doar rezervă) jucători de prim ordin, marea majoritate a lotului deplasat la Timișoara este vizat, după cum ne-a declarat ziaristul Janos Varszegi de la ziarul „Nepsport”, pentru J.O. din Mexic. În meciul de la Timișoara însă, echipa oaspete a fost nevoită să accepte rolul de viorea a doua.

Toate acestea ca și întroaga desfășurare a meciului de la Timișoara, relevă un adevăr general al fotbalului: nici o echipă, de club sau reprezentativă, nu se poate lipsi de aportul jucătorilor valoroși și cu experiență internațională, pentru că ei constituie liantul necesar pentru momentele decisive, suportul afirmării celor mai tineri și neexperimentați.

Paul SLAVESCU

BOMANIA B - UNGARIA B 3-1 (2-1)
Teren: „1 Mai” Timișoara — bun. Vreme: insorită, călduroasă.
Spectatori: 12.000.
Au marcat: Peronescu (min. 30), Voinea (min. 35) și min. 87), pentru România și Varsany (min. 30) pentru Ungaria.
România B: M. Ionescu — Ivăncescu, D. Nicolae, Nunweiller IV, Deliu — Pescaru (Badea min. 74), Koszka — Pircălab, Constantin, Voinea, Peronescu (Kallo min. 85).
Ungaria B: Szentmihaly — Keglovics, Orban, Judos, Laesko (din min. 83 Solymosi) — Bankuti, Szabo — Varsany, Szurgent (Kalmán min. 46), Dunai II, Sikora.
Arbitru: Tudor Gavov (Bulgaria) a condus cu greșeli, cea mai flagrantă fiind anularea golului înscris de Voinea în min. 21, pe motivul imaginarii al faultării portarului.

Jocul său ofensiv, să abdice de la orice velleitate.

Datorită lui Koszka, care și-a îndeplinit cu randament constant rolul de „tampon” în fața liniei de fundași, și lui Lică Nunweiller, care a evoluat cu luciditate și decizie, unele greșeli de plasa-

dea și-a îndeplinit bine rolul de conducător și creator. El a știut să atragă adversarii în jurul său. Oare întâmplător Pircălab și Kallo au putut demonstra simbată, chiar și numai în câteva curse, potențele lor de adevărate extreme? A fost o simpată coincidentă

Fază dramatică la poarta echipei Ungaria B

4-4, DUPĂ 0-2 ȘI 2-4!

CONSTANȚA, 12 (prin telefon de la trimisul nostru). În efortul ei de a termina turul campionatului în fruntea clasamentului, Steaua a trăit ieri la Constanța poate cele mai intense emoții de până acum. Condușă din min. 47 cu 2-0 și apoi din min. 78 cu 4-2, formația bucureșteană a reușit de fiecare dată să restabilească echilibrul cifric pe tabela de marcaj și nu mult a lipsit ca în ultimul minut de joc, Constantin, lansat perpendicular pe poartă, să realizeze victoria. Toată lumea ar fi primit-o ca pe un lucru firesc, tot așa cum s-ar fi întâmplat, de altfel, în cazul când Farul și-ar fi păstrat până în final avantajul de două goluri reobținut în min. 78.

Care a fost, totuși, caracteristica principală a acestui meci epuizant în egală măsură și pentru jucători și pentru public? În acest sens trebuie relevată extraordinara risipă de energie făcută de fotbalistii constănțeni în efortul de a tranșa meciul în favoarea lor. Antrenorul V. Mărdărescu, știind că factorul decisiv al jocului Stelei îl constituie Constantin, a hotărât pentru Antonescu sarcina dificilă de a-l urmări ca o umbră, menținându-l pe Manolache (fixat inițial vîrf de atac) la mijlocul terenului și lărgind astfel posibilitățile de manevră ale lui Koszka. Interesant că, în ansamblu, această tactică, corelată cu impetuoșitatea lui Tufan, Iancu și Kallo, a dat roadele așteptate. Steaua, oarecum surprinsă de această manieră de joc, nu a evoluat la potența arătată în ultimele partide. Pe fondul presiunii ieșite din comun la care a fost supusă, mai cu seamă în repriza a doua, frunțașă clasamentului a făcut apel la înțelegerea sa capacitate de concentrare pentru a schimba o situație

ce pentru mulți părea ireversibilă. Eforturile lui Constantin s-au accentuat, pasele au fost date mai atent și gândite, cu intenția de a se folosi orice breșă, orice eroare a liniei constănțene de fundași. Bucureștenii ajung în acest fel de la 0-2 la 2-2. În acel moment, V. Mărdărescu renunță la ideea inițială de joc, îl scoate pe Manolache și-l introduce pe Zamfir ca veritabil atacant. Înlocuire inspirată, pentru că Zamfir, proaspăt, dă forțe în plus atacului său și, după zece minute, tabela stadionului arată 4-2 pentru Farul. Steaua însă își continuă jocul său de regularitate de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. Este ajutat, nesperat, de două mari greșeli ale lui Zamfir și Kallo. Primul, în dorința de a satisface publicul, încearcă o execuție ne-realistă, balonul e recuperat de Tătaru II, un schimb cu Constantin și tinărul atacant al Stelei micșorează diferența: 4-3. Pe Zamfir îl imită Kallo care pierde prea ușor balonul la Sătmăreanu în apropierea careului propriu. Urmează o centrare și Voinea egalează. Stupefacția fotbalistilor constănțeni e atât de mare încât sint pe punctul de a fi întrecuți în ultimul minut, din faza relată la începutul comentariului. În concluzie, Farul a pierdut victoria pentru că a uitat prea devreme că în fața ei se află formația Steaua. Aceasta din urmă, la rîndul ei, a dovedit — de astă dată în condițiile unui joc extrem de dificil — că e o echipă matură, echilibrată, capabilă să întoarcă un rezultat atunci când totul pare pierdut.

Remarcăm deplina sportivitate a ambelor formații.

Nicolae SOARE

SARABANDA GREȘELILOR

CLUJ, 12 (prin telefon de la trimisul nostru). — Ajunsesem în min. 20 al jocului dintre cele două „U” și regretam că nu am numărat pasele goșite trimise la adversar, centrările la întimplare, suturile la distanță mare de poartă, densitatea jucătorilor pe metru pătrat la centrul terenului ca și celelalte greșeli din repertoriul ultra eunoscut al partidelor de slab nivel tehnic. Într-un asemenea context, cuvîntul „spectacol” are o stranie rezonanță, așezarea în teren devine haotică, iar fotbalul gândit rămîne un deciderat îndepărtat, chiar dacă ambele echipe se autointitulează „academice”.

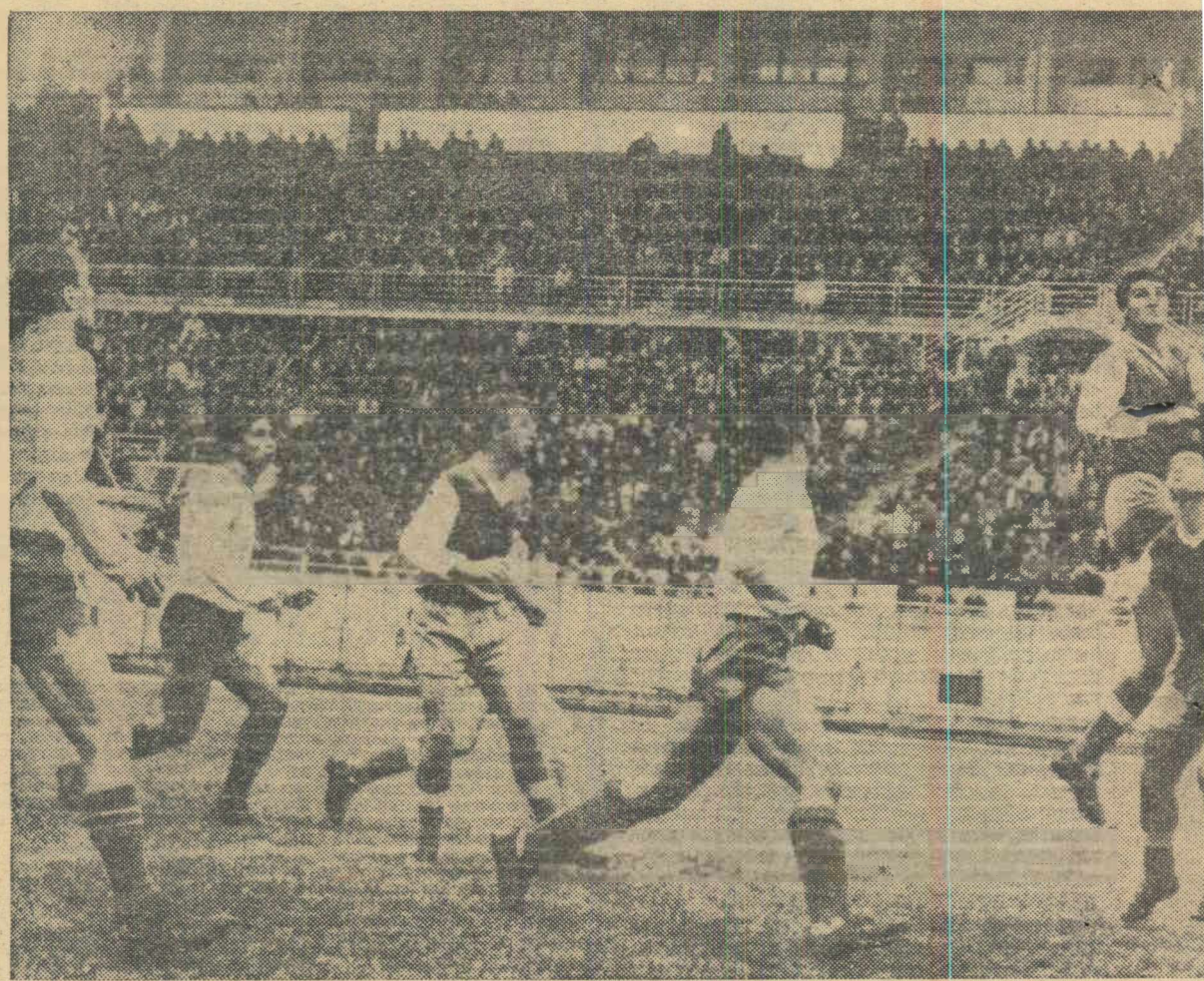
Aflați deci la jumătatea primei reprize, am putut remarca doar cursa lui Angelescu pe o jumătate de teren și încheiată cu un sut puternic respins de Pileă în corner. Aceasta însă a anunțat golul clujean (min. 28), unicul gol al partidei, dar și ultima realizare a lui Angelescu pînă la sfîrșitul meciului: bino deschis de Oprea, pe partea dreaptă a terenului unde se afla complet liber (unde erau oare Deliu și compania?), mijlocușul clujean a pătruns în careu și cu un sut executat cu stîngul a trimis mingea plasat în colțul drept al porții lui Pileă.

Din restul reprizei, amintesc pentru exemplificarea caracterizării făcută la început sutul lui Adam în portar (min. 42), deși se afla la 8 m. singur cu acesta, ca și atîtu-dinea plină de curiozitate a celor patru înaintași clujeși care, în ultimul minut al reprizei, s-au invitat la sut

cu toate că apărarea oaspe era spectaculoasă. Consecvența cu care jucătorii celor două echipe au repetat sarabanda greșelilor și în repriza secundă era demnă de o cauză mai bună. Aveam impresia la un moment dat că stereotipul lor este cel al execuțiilor greșite. L-am putut vedea pe Szabo pătrunzînd în careul mic și avîndu-l în față doar pe Pileă, împiedicîndu-se însă, neferit de nimeni, înainte de a suta. Coincidența a făcut ca singura fază reușită din această parte a meciului să se desfășoare tot după 20 minute de joc, cînd după un reușit „un-doi” între Ivansuc și Adam, primul a ajuns în poziție de sut dar mingea expediată n-a nimerit spațiul porții. O remarcă, care spune mult: cei doi portari au fost foarte puțin solicitați în această întîlnire, jucătorii ambelor formații dînd de furcă doar băieților de mîngi de pe marginea terenului. Și cînd te gîndești că în teren evoluau jucători tineri, intrați nu de mult în sfera selecționabililor ca de pildă Deschileu, Sîrîmbeanu, Anca, Angelescu ca să nu mai amintim și de alții ca și de faptul că echipele se află în plutonul frunțaș al clasamentului. Și în definitiv ce poți spune despre un meci lipsit total de dinamism (craiovenii au crezut că pot compensa aceasta prin nervi), de faze de poartă, chiar și de câteva scînteie care din cînd în cînd mai aprind tribunele?

P. SL.

STEUA REDEVINE O ECHIPĂ MATURĂ

Peteanu a venit la corner, dar M. Ionescu va respinge balonul

ETAPA VIITOARE duminică 15 octombrie 1967

- U.T.A. — F. C. Argeș
- Jiul — Steaua
- Rapid — Dinamo Bacău
- Petrolul — A.S.A.
- Farul — Dinamo București
- Progresul — „U” Cluj
- „U” Craiova — St. roșu.

Meciurile din București se vor disputa în cuplaj pe Stadionul „23 August”, de la ora 13.30 în ordinea: Progresul — „U” Cluj și Rapid — Dinamo Bacău.

PROGRESUL ȘI PETROLUL AU DECEPȚIONAT

Cînd îți stăruie în minte fotbalul spectaculos, plin de subtilitățile tehnice și tactice ale unui Celtic, Dinamo Kiev, Milan sau ale unor selecționate ca Budapesta, Spania, U.R.S.S., pe care ți le-a oferit în ultimul timp, la domiciliu, micul ecran, e greu să te mulțumească o partidă (pentru care te și deplasezi...) ca aceea de ieri de pe Stadionul Republicii, în care echipele s-au situat mult sub așteptări, completînd impresiile amare ale ultimelor noastre confruntări internaționale. Poate că mulți amatori de fotbal au... presimțit ce-i așteaptă și, în consecință, au preferat să semneze condica de pre-

zență la... televizor. Pentru că numai așa se explică numărul îngrijorător de redus de spectatori (în majoritate suporteri pasionați) care au vrut să vadă, fără... intermediar, disputa dintre Progresul și Petrolul, două echipe cu „priză” de altfel.

E drept că s-a jucat, mai bine zis s-a luptat cu multă ardoare, cu multă ambiție, ritmul a fost destul de ridicat, iar după pauză timp de vreo 25 de minute jocul a oferit mai mult fotbal, dînd iluzia unei evadări a echipei dintr-o luptă oarbă, fără perspectivă. Dar, factura tehnică a întîlnirii a fost mediocră. Ambele echipe au abordat meciul sub obsesia rezultatului (victorie Progresul, măcar un draw Petrolul) și au jucat în consecință. S-au năpustit una asupra alteia fără nici o preocupare pentru claritatea acțiunilor, pentru desfășurarea lor gîndită și pentru finalitate, într-un cuvînt fără orizont, fără nici o perspectivă. Mult timp mingea a fost „bubuită” într-o parte și în alta, pasele (vechi nărav) au mers mai mult lateral sau chiar înapoi decît perpendicular pe poartă, mingea a fost înălțată aproape cu regularitate în fața porților, ușurînd sarcina apărărilor (mai ales a Petrolului, pentru că Progresul a atacat mai mult), care au distrus mai mult sau mai puțin ușor tentativele de pătrundere spre M. Ionescu sau Mindru, și

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 41 din 15 octombrie a.e.

- 1. Progresul — „U” Cluj 1
- 2. Farul — Dinamo Buc. 1 x
- 3. U.T.A. — F. C. Argeș 1
- 4. Jiul — Steaua 1 2
- 5. Petrolul — A.S.A. Tg. Mureș 1
- 6. „U” Craiova — St. roșu 1
- 7. C.F.R. Pașcani — Chimia Suc. 1
- 8. Minerul B. M. — Vagonul 1
- 9. C.S.M. Reșița — C.F.R. Tim. 1 x
- 10. Atalanta — Inter x
- 11. Bologna — Juventus 1 x
- 12. Cagliari — Napoli 1
- 13. Roma — Fiorentina 1

CLASAMENTUL GENERAL

1. Steaua	8 5 1 2 16-8 11
2. „U” Cluj	8 4 2 2 10-8 10
3. Dinamo Bacău	8 5 0 3 13-14 10
4. F. C. Argeș	7 4 1 2 10-5 9
5. „U” Craiova	8 4 1 3 10-10 9
6. U. T. A.	8 4 0 4 8-8 8
7. A.S.A.	8 3 2 3 11-12 8
8. Dinamo Buc.	7 2 3 2 7-5 7
9. Farul	8 2 3 3 9-11 6
10. Petrolul	8 3 0 5 9-10 6
11. Rapid	7 2 2 3 5-8 6
12-13. Progresul	8 2 2 4 7-11 6
St. roșu	8 2 2 4 6-10 6
14. Jiul	7 2 1 4 7-8 5

ACASA

5 4 0 1 10-2 8
4 3 1 0 6-2 7
5 5 0 0 13-5 10
3 2 1 0 6-0 5
4 4 0 0 7-1 8
4 2 0 2 3-3 4
5 2 2 1 7-5 6
5 1 2 2 5-4 4
3 1 2 0 6-5 4
4 3 0 1 7-3 6
4 0 1 3 2-7 1
5 2 2 1 6-4 6
4 2 1 1 5-4 5
3 2 0 1 4-1 4

DEPLASARE

3 1 1 1 6-6 3
4 1 1 2 4-6 3
3 0 0 3 0-0 0
4 2 0 2 4-5 4
4 0 1 3 3-9 1
4 2 0 2 5-5 4
3 1 0 2 4-7 2
2 1 1 0 2-1 3
5 1 1 3 3-6 3
4 0 0 4 2-7 0
3 2 1 0 3-1 5
3 0 0 3 1-7 0
4 0 1 3 1-6 1
4 0 1 3 3-7 1

DANIEL ENE A AVUT DREPTATE!

considerată satisfăcătoare, cele 17 goluri în numai cinci meciuri, depășind multe din etapele desfășurate complet. Nu ne putem declara satisfăcuți însă și de nivelul tehnic al jocurilor. Partide ca cele de la București, Cluj, Arad (prima repriză) au lăsat mult de dorit, au oferit spectacole calitativ slabe.

De etapa viitoare ne despart numai două zile. Va fi o etapă completă, se va juca chiar și meciul Rapidului, cu Dinamo Bacău. Aruncând o privire peste programul etapei și judecând meciurile în lumina meciurilor de ieri, reținem ca partidă dominantă a programului pe cea de la Petroșeni, unde liderul va încerca să scape cu fața curată și din această a doua deplasare. Va fi însă, pentru militari, un meci foarte greu, pentru că apărarea lor, atât de bună până acum, a primit la Constanța patru goluri, pasiv cu care n-a mai încheiat de multă vreme un meci. Nu mai puțin interesant este și jocul de la Constanța. Neimpăcați cu gândul că au trebuit să se mulțumească cu un scor egal într-un meci în care au avut de două ori victoria în mână, localnicii vor forța desigur victoria în fața lui Dinamo București care, la rândul ei, după înfrângerea suferită în fața UTA-ii, se află în fața a două jocuri consecutive în deplasare. Reveniți de la Budapesta, piteștenii joacă la Arad, de unde mureșenii „se îmbarcă” pentru o nouă deplasare, de data aceasta la Ploiești.

Etapa ne interesează însă și sub un alt aspect. O dată cu ea, începe o nouă perioadă de pregătire pentru echipa națională, care la 29 octombrie întâlnește reprezentativa Poloniei.

BACĂU, 12 (prin telefon de la trimisul nostru) — Pe banca rezervelor echipei băcăuane, Daniel Ene, accidentat de la un meci anterior, ne spunea la începutul partidei: „La Bacău simțeam invincibili! Acasă, băieții joacă de parcă ar avea 7 inimi!”.

La pauza meciului, când scorul era de 1-0 în favoarea brașovenilor, după o evoluție în care fotbalistii de la poalele Timpei au fost cu o clasă superioară gazdelor. Daniel, deși puțin îngândurat, și-a întărit declarația de la început: „Batem! O să vedeți! O să atacăm în continuu, o să tragem la poartă de zece de ori, din orice poziție și nu se poate să nu întoarcem soarta meciului!”.

Repriza a doua a confirmat din primele minute, afirmația atacantului dinamovist. Meciul a căpătat fizionomia unui joc la o poartă. Șuturi din orice poziție au tintit cu mai multă sau mai puțină precizie poarta lui Adamache (remarcabil în această partidă) creind o adevărată psihoză de asediu. „Stegarii” s-au apărut eroic dar au cedat în cele din urmă, tocmai pentru că n-au făcut decît să se așeze. Ca la box: blocind la înfinit erozeurile adversarului, nu se poate să nu fii cît de cît zdruncinat, să nu resimți măcar puțin tîria loviturilor. Acest lucru

s-a împlinit cu brașovenii. S-au apărut și au rezistat cu garda închisă pînă în min. 70 cînd un șut senzational al lui Panait, expediat de la 18 metri la colț (răscumpărîndu-și astfel hențul în careu din min. 15, penaltul transformat de Pescaru), l-a făcut mut pe Adamache. Neașteptînd să se dezmeticească adversarul, gazdele au intensificat șarjele și au smuls victoria în min. 80 (autorul golului: Rugiubei), parafînd-o prin golul lui Nedelcu (min. 87), marcat însă din poziție de ofsaid. Golul al treilea nu mai pune în discuție victoria băcăuanilor, învingători pe drept în urma reprizei lor furibunde în care au sprintat irezistibil spre victorie.

Cu acest succes, al cincilea pe teren propriu, băcăuanii și-au creat un mit, cel al invincibilității în partidele susținute pe teren propriu. Ne-am convins și noi: este greu de închipuit cîtă energie pot arunca în joc dinamoviștii (de regulă în a doua parte a meciurilor) în partidele susținute acasă. Echipa atacă asemenea unui tăvălug, cu o decizie însușită. Ne întrebăm: care va fi oare prima formație ce va zdruncina ceea ce la Bacău a devenit un mit?

Marius POPESCU

ȘCHIOPU ȘI CHIVU AU DECIS REZULTATUL

ARAD 12 (prin telefon de la trimisul nostru). Pînă la meciul de astăzi, echipa locală nu marcase decît un singur gol în partidele susținute pe teren propriu. Publicul local își punea mari speranțe în acest joc, de la care aștepta nu numai satisfacția victoriei dar și pe aceea de a-și vedea jucătorii favoriți marcînd în poarta adversă cît mai multe goluri. Speranțele lor erau cu atît mai mari, cu cît gazdele veneau recomandate de performanța din etapa precedentă, cînd întrecuseră pe Dinamo, la București.

Cu toate acestea, tabela de marcaj nu arăta la pauză decît un scor alb și acesta ca urmare a unui joc incalzit, fără orizont, fără valoare, prestat de ambele formații combatante. Pe bună dreptate, în pauză, spectatorii comentau cu o melancolie nedesimulată jocul din deschidere, în care evoluaseră foștii jucători ai formației locale. Tehnica și înțușia lui Petschovschi, vitalitatea lui Farmati, driblingurile, pătrunderile, pasele precise ale lui Mercea sau Boitoș, precum și sumedenia de goluri contrastau cu sărăcia jocului prestat de actualii divizionari A.

Adevărul este că, după prima repriză, U.T.A. lăsa impresia că nu știe să joace acasă. Cei care au stăpînit mai bine și mai mult balonul în primele 45 de minute au fost oaspeții. Deși, din motive pe care nu le cunoaștem și pe care nici nu le-am putut afla exact, din formație a lipsit Pavlovici, atacul oaspeților s-a comportat bine. Dumitriu III, Raksi și Micu au combinat rapid, derutînd deseori apărarea arădeană. Bine susținuți, după cerințele fazei, de cîte unul din cei 3 mijlocași, oaspeții s-au găsit de cîteva ori în situația de a deschide scorul. Dodu (min. 16), Dumitriu III (min. 18), Ciutac (min. 21), au șutat de la cîteva metri, dar Gornea a apărut excepțional. În prima repriză gazdele joacă

incalzit, cel mai slab arătîndu-se Pop.

După pauză, U.T.A. începe cu o vigoare deosebită, de parcă ar fi schimbat pe toți cei 11 jucători care evoluaseră în prima parte. Poarta lui Bai e continuu asaltată. Apărarea mureșenilor se clatină și Șchiopu (cel mai bun de pe teren) creează panică în careul advers. În minutele 48 și 49, o suită de șuturi boxate în extremis de Bai anunță deschiderea scorului. Aceasta se produce în min. 52: Șchiopu trimite balonul cu capul pe stînga la CHIVU și acesta înscrie, din unghi dificil, cu un șut fulgerător. În min. 67, Chivu se revanșează față de colegul său: după ce dribleză toț ce-i iese în cale, centrează la ȘCHIOPU și acesta marchează, cu capul, un gol de chinogramă. Conduși cu 2-0, oaspeții ies la atac, jocul se echilibrează. La un corner (min. 78), Raksi execută cu efect și fundasul CZAKO reia cu capul, cu boltă, reducînd scorul. Victoria U.T.A.-ei se datorează în mare măsură jocului bun al lui Șchiopu și Chivu, după pauză.

GH. N.

Miercuri la „23 August”

UN RETUR PASIONANT ÎN C.C.E.
RAPID — TRAKIA

A doua manșă a partidei Rapid-Trakia Plovdiv din cadrul „Cupa campionilor europeni” se va desfășura miercuri la București, pe stadionul „23 August”. Jocul este fixat să înceapă la ora 15.15 și va fi condus de o brigadă de arbitri polonezi: M. Srodcki la centru, J. Lazowski și J. Pavlik la tușă. În primul meci, la Plovdiv, Trakia a cîștigat, cum se știe, cu 2-0.

BOLOGNA LA BUCUREȘTI,
DINAMO LA BOLOGNA

Clubul bucureștean Dinamo, care se bucură de frumoase aprecieri în Italia, a invitat echipa clubului Bologna pentru un turneu care să se desfășoare în luna mai a anului viitor. Meciul Dinamo-Bologna ar urma, în cazul cînd italienii vor accepta invitația (în perioada aceea campionatul Italiei este încheiat), să se dispute cu prilejul sărbătoririi a 20 de ani de existență a clubului din Șos. Stefan cel Mare.

De asemenea, sîntem informați că bolognezii proiectează organizarea la începutul lui septembrie 1968, înainte de inaugurarea campionatului, a unui turneu internațional cu 4 echipe italiene și tot atîtea străine, printre care Real Madrid și Dinamo București.

ETAPA a 8-a
REZULTATE • MARCATORI
ECHIPE • ARBITRI • NOTE

FARUL 4(1)
STEAUA 4(0)

STADIONUL „1 Mai”; 10 000 spectatori.

TIMP splendid, teren bun.
AU MARCAT: Tufan (min. 8), Iancu (min. 43), Voinea (min. 59), Soa (min. 68), Zamfir (min. 73), Kallo (min. 78), Tătaru II (min. 83), Voinea (min. 86).

RAPORT de cornere: 6-5 (2-4) pentru Steaua.

FARUL: Manciuc 6 (min. 84 Uțu) — M. Georgescu 5, Tilvescu 7, Mareș 6, Dumbravă 6 — Antoneseu 7, Koszka 9 — Tufan 7, Manolache 5 (min. 71 Zamfir 7), Iancu 7, Kallo 7.

STEAUA: Haidu 6 (min. 51 Suciu 6) — Sătmăreanu 8, Halmăgeanu 6, D. Nicolae 6, Vigu 6 — D. Popescu 7, Negrea 6 — S. Avram 5 (min. 80 Tătaru II), Constantin 8, Soa 7, Voinea 7.

ARBITRU: I. Ritter (Timișoara) 9.

„U” Cluj 1(1)
„U” Craiova 0(0)

STADION orașenesc; SPECTATORI: peste 12 000.

TIMP însorit, cald; teren bun.
RAPORT de cornere: 8-3 pentru „U” Cluj.
A MARCAT: Angelescu (min. 28).

„U” CLUJ: Ringheanu 7 — Codrea 6, Pexa 6, (min. 44 Mustețea 6), Anca 6, Cîmpeanu 6 — Angelescu 5, Neșu 7, Ivansuc 6, Adam 4, Oprea 5, Szabo 4.

„U” CRAIOVA: Pilca 6 — Mihăilescu 5, Bitlan 6, Marin Marcel 7, Deliu 5 — Stîrbeanu 5 (min. 53, M. Popescu 4), Ivan 7 — Niță 4, Deselnicu 4, Sfirlogea 6, Cîrcumărescu 5.

ARBITRU: Al. Toth (Oradea) 6.

PROGRESUL 1(0)
PETROLUL 0(0)

A marcat: Țărălungă (min. 77).

Stadionul Republică — terenul puțin alunecos. Timp mohorit, dar bun de joc.

Spectatori: circa 7 000.

Raport de cornere: 6-7 (5-4).

PROGRESUL: Mîndru 8 — V. Popescu 7, Măndolu 7, Peteanu 7, Colceriu 6 — Neacșu 6, Soanșer 6 — Oaidă 7, Măteanu 6, I. Popescu 5 (min. 59: Matei 6), Țărălungă 6.

PETROLUL: M. Ionescu 7 (a greșit la golul primit) — Pal 6, N. Ionescu 6, Florea 6, Moceanu 7 — Dincuță 5, Dragomir 5 — Oprea 7, Grozea 6, Dridca I 6, Bădea 5.

ARBITRU: C. Nițescu (Sibiu) 7.

DINAMO Bac 3(0)
ST. ROȘU 1(1)

STADION „23 August”, 7 000 spectatori.

TIMP excelent.

AU MARCAT: Pescaru (min. 15, din penalti), Panait (min. 70), Rugiubei (min. 80), Nedelcu (min. 87).

RAPORT de cornere: 13-3 (8-2) pentru Dinamo.

DINAMO: Ghiță 7 — Kiss 8, Panait 8, Nunwealler IV 8, Maghiar 8 — Duțan 3 (min. 45 Vătafu 8), Nedelcu 8 — Ene II 7, Dembrovski 4, Rugiubei 8, Comănescu 5.

ST. ROȘU: Adamache 9 — Campo 6, Jenei 7, Roma 6, Rusu 8 — Pescaru 8, Alecu 8, Kordache 7 — Selimesi 5 (min. 37: Necula 4), Gane 7, Goran 6.

ARBITRU: Octavian Comșa (Craiova) 8.

U.T.A. 2(0)
A.S.A.Tg.M 1(0)

STADION „30 Decembrie”, spectatori: 10.000.

TIMP frumos, cald; teren bun.

RAPORT de cornere: 7-7.

AU MARCAT: Șchiopu (min. 52), Chivu (min. 67), Czako (min. 78).

U.T.A. Gornea 8 — Birău 7, Bacoș 7, Lereter 7, Czako II 6, — Petescu 7, Mețcaș 6 (din min. 77 Domide) — Șchiopu 9, Pop 4, Axente 7, Chivu 8.

A.S.A. TG. MUREȘ: Bal 8 — Bartok 6, Tîmpănar 6, Toth 6, Czako 7, — Dodu 7, Siko 6 — Micu 5 (din min. 68 Frensz). Raksi 7, Dumitriu III 7, Clutca 7.

ARBITRU: Gh. Popovici (București) 8.

ACTUALITAȚI

● Meciurile amînate din etapa de joi se vor disputa astfel: F. C. Argeș — Dinamo București la 18 octombrie, Rapid București — Jiul la 1 noiembrie.

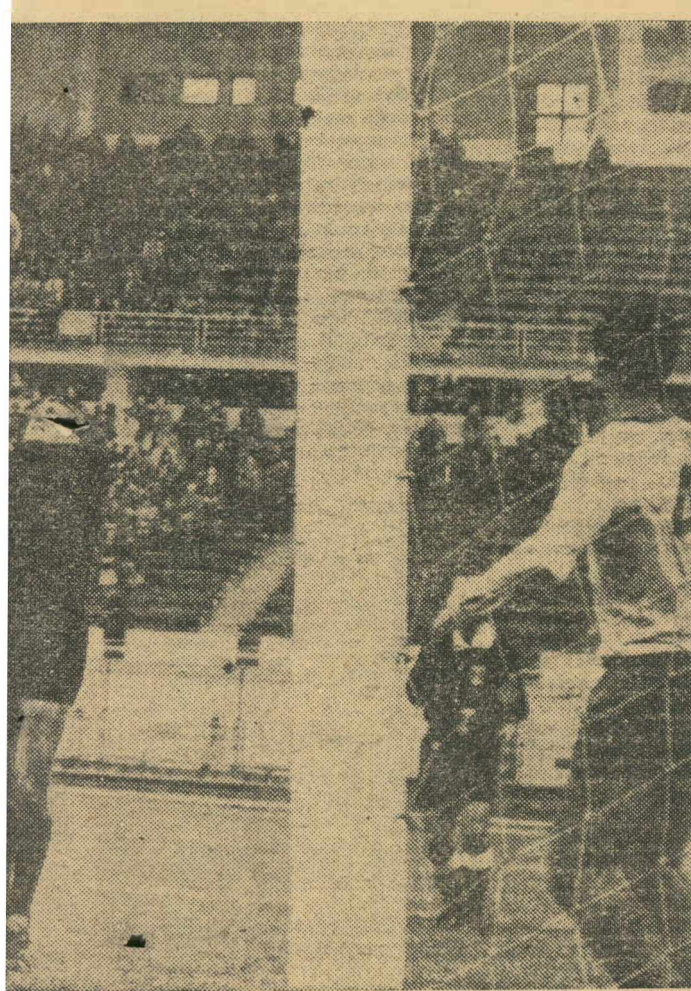
● Trei arbitri români vor conduce duminică meciul Finlanda—Franța (amatori), din cadrul preliminarilor Turneului olimpic: Al. Pirvu, A. Rădulescu și N. Rainea.

● Cele două înfîliri de juniori dintre reprezentativele României și Ungariei, din cadrul preliminarilor Turneului U.E.F.A., se vor disputa la următoarele date: 23 noiembrie și la 3 decembrie.

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

5 GOLURI: Adam („U” Cluj)
4 GOLURI: Pavlovici (A.S.A.), Dembrovski (Dinamo Bacău), Voinea, Soa (Steaua)
3 GOLURI: Oblemenco, Cîrcumărescu („U” Craiova), Țărălungă (Progresul), Iancu (Farul), Pescaru (St. roșu), Czako (A.S.A.), Dridca I (Petrolul), Libardi (Jiul), Nutu (F. C. Argeș).
2 GOLURI: Negrea, Tătaru II, Vigu (Steaua), Kraus (F. C. Argeș), D. Ene, Nedelcu, Rugiubei (Dinamo Bacău), Dumitrache, Naghi (Dinamo București), Lungu (A.S.A.), Domide, Șchiopu, Chivu (U.T.A.), Anca („U” Cluj), Dumitriu II (Rapid), Sfirlogea („U” Craiova), Kallo (Farul), Grozea (Petrolul), Georgescu (Progresul).

Petre GAJU

...: PETRE COZIA

OLUL

CONDUC AUTORITAR

UN MECI DRAMATIC

C.S.M.S. — Siderurgistul 3-2 (1-0)

Derbiul primei serii a fost de un rar dramatism, ultimele 30 de minute fiind de-a dreptul infernale, urmărite de mii de spectatori care au aplaudat la sfârșit spectacolul oferit de cele două echipe. Spectacolul însă numai în ceea ce privește evoluția scorului (gălătenii au condus cu 2-1 până în min. 79, iar C.S.M.S. a marcat golul victoriei în ultimele secunde ale jocului!), pentru că meciul în sine a fost de o valoare mediocră, pe alocuri chiar submediocră.

Deși condusă la pauză cu 1-0 (a marcat Sălcău în min. 31), echipa gălățeană a reînviat jocul cu mult curaj și în numai 10 minute a luat conducerea prin două goluri spectaculoase, înscrise de Cojocaru (min. 51) și Neagu (min. 55). În fața unui public uluit, care nu-și credea ochilor, gălățenii controlează jocul și, pe măsură ce trec minutele, se profilează în surprinzătorii câștigători ai partidei. În ultimul sfert de oră, când nimeni nu se măașteptea și când fotbalistii de la Siderurgistul nu mai au răbdare să-și „paseze” adversarii și preferă să „bubuie” toate mingile în tribună, iese în o ultimă zădărnire urmată de egalare și de golul victoriei. Astfel, în min. 79 Lupulescu egalează la un moment de ecitare al întregii apărări gălățene și în care portarul Iorgulescu este spectator. Impăcată cu ideea acestui uit de greu realizat meci egal, C.S.M.S. are nesperată șansa de a vedea în ultimele secunde ale partidei cum Cuperman realizează o fază de mare spectacol în urma căreia înscrise fulgerător, la „pauză”, de la circa 16 m.

A condus bine arbitrul Radu Buzdum — București, care a avut o misiune grea.

C.S.M.S.: Constantinescu — Bomilă, Ianul, Vornicu, Deleanu — Ștefănescu, Drițcu — Inze IV, Lupulescu, Sălcău, Cuperman.

SIDERURGISTUL: Iorgulescu — Pac, Stancu, Dima, Velea — Iacob (min. 80 — Profit), Lehaduș — Cojocaru, Neșgoe, Stătescu, Stănculescu.

M. POP

Perfectă sincronizare între atacant și portar.
Protagonisti: Ștefan (Electronica Obor) și Șerbănoiu (Flacăra)

CÎND BÜKÖSSY EXECUTĂ LOVITURILE LIBERE!

Portul Constanța — Ceahlăul Piatra Neamț 1-0 (0-0)

Proiectați la subsolul clasamentului de câteva rezultate defavorabile, meciul cu Ceahlăul reprezenta pentru marinarii o ocazie tipică de redresare pentru echipele modeste. Toate condițiile convergeau: terenul propriu, public propriu, adversar lipsit de faimă. Dar victoria sperată de gazde, deși dobândită, stă mai mult sub aripa generoasă a Fortunei, „ghiuleaua” lui Bükösy din minutul 60, la o lovitură liberă de la 25 de metri, modificând doar tabela de maraj fără să demonstreze însă o superioritate reală a echipei sale. Căci Ceahlăul și-a înfruntat adversara cu seninătate și conștiința unei superiorități nedismulate, proprie echipelor în ascensiune. Echipa din Piatra Neamț a lăsat poarta și careul doar în pacea lui Argeșanu și a liniei de fundași, trimițându-și mijlocașii și înaintarea în incursiuni îndrăznețe peste linia de la mijlocul terenului, imprimând jocului o alură dinamică și un aspect echilibrat, obligându-l nu o dată pe portarul Pătru la intervenții decisive. Defensiva a organizat-o calm, disciplinat, prin retragerea succesivă a compartimentelor, din care Meder, desprins, rămânea permanent și amenințator pe poziții avansate.

Ca de obicei, Portul a mizat mult pe inteligența tactică a lui Tănase și pe sutul lui Bükösy. Echipa constanțeană a distigat două puncte, dar n-a putut estompa impresia că trăiește o criză, ale cărei rădăcini se pierd, se pare, dincolo de porțile stadionului.

Brigada bucureșteană de arbitri (N. Petricanu — la centru, M. Dragotescu și D. Clușu), a condus foarte bine.

PORTUL: Pătru — Carabaș, Dan, Stoica, Hulă — Bükösy (min. 46: Stălea), Sintimbreanu — Stan, Humis (min. 46: Bükösy), Tănase, Moroianu.

CEAHLĂUL: Argeșanu — Olteanu, Iancsi, Gheorghe, Zaharia — Onică, Seceleanu — Ovezea, Meder, Hacman, Negustoru.

ION CUPEN
correspondent

Într-adevăr, deși nu au trecut decît opt etape, și C.S.M.S. și C.F.R. Timișoara s-au distanțat în întrecerea cu celelalte echipe din divizia B. Desigur, este prematur să tragem concluzii definitive asupra configurației finale a clasamentului dar, cel puțin pînă acum, și echipa din Dealul Copoului și cea de pe malurile Begăi, au dovedit o constanță care arată că ambele sînt puse pe fapte mari.

Dar, vorbind despre etapa încheiată miercuri la Iași, cu derbiul seriei I, nu se poate spune că ea s-ar deosebi cu ceva de cele precedente: echipele gazdă s-au arătat a fi invincibile pe teren propriu (au obținut 11 victorii, „cedînd” doar 3 meciuri egale, de înfrîngere nici nu poate fi vorba!; au marcat 21 de goluri și au primit 5).

RISCANTA LINIȘTE PREMATURĂ

Electronica Obor — Flacăra Moreni 3-2 (3-1).

„Intrasem în min. 19 și Electronica Obor încheia spectaculos prin Dobrescu o nouă acțiune „desfigurîndu-și” adversarul sub povara celui de al treilea gol înscris. Pînă atunci oboronii, în ciuda balonului îngreuiat și a terenului îmbibat cu apă, mai înnoaderă sîn cîteva faze de efect, Ștefan fiind în minutele 6 și 8 realizatorul golurilor „lucrate” de întreaga echipă. Superioritatea gazdelor era evidentă la toate capitolele și majoritatea celor prezenți încerca să pronosticeze doar proporțiile scorului. Numai că, la 3-0, bucureștenii s-au declarat mulțumiți. Insistența lui Ion Constantin, Ciuleanu sau Ștefan s-a diluat treptat, sudura liniilor de asalt s-a deslăsat vizibil, iar ambiția fiecărui atacant de a marca EI. un nou gol a risipit una după alta, cîteva ocazii ideale. Oaspeții n-au admis însă să rămîna simpli figuranți fără replică și Frâncu, jucător muncitor, clarvăzător, simțind riscanta liniște prematură a gazdelor a... virat printre apărătorii adversi, marcînd în min. 34 un gol care rechemă echipa sa la refacerea drumului pierdut. După pauză, Flacăra dovedește că este o formație care știe să-și revină, iar dominația sa nu rămîne fără efect, căci Albină transformă în minutul 70 un „11 metri”, gol care — declanșînd în ambele tabere ambiții diferite — a imprimat partidei, subit, echilibrul, i-a dat interes și dramatism. Văzîndu-și risul amenințat (cele două puncte) Electronica Obor încearcă să se distanțeze dar crisparea și oboseala o fac să-și argumenteze confuz doleanța, și numai intervenția promptă a portarului Petre (în min. 87) a împiedicat egalarea.

Brigada creștoreană condusă de O. Comsa a arbitrat foarte bine.

ELECTRONICA OBOR: Petre — Apostol, Crăciunescu, Serban, Constantin — Feodot, Ciuleanu — Dobrescu, Dumitru, Ștefan, Ion Constantin.

FLĂCĂRA: Șerbănoiu — Iofculescu, Albină, Dumitran, Bocin — Toma, Frâncu — Dănilă, (min. 46: Cimpeanu), Postolache, Drăgan, Manta.

MIRCEA IONESCU
correspondent

FEROVIARIII ÎN SERIE

C.F.R. Timișoara — Crișul 2-0 (1-0)

Suporterii echipei feroviare timișorene au avut din nou, la numai patru zile distanță satisfacția unei noi victorii realizate pe teren propriu, de această dată în fața echipei orădene Crișul, aspirantă și ea la primul loc în seria a II-a a Diviziei naționale B.

Confirmînd forma constantă bună pe care o are în această primă jumătate a turului, C.F.R. Timișoara își pune serios candidatura pentru locul fruntaș în serie. În afara punctelor adunate în clasament, mă voi referi doar la două cifre care mi se par a fi grăitoare pentru forța actuală de joc a formației feroviare: în opt jocuri fotbalisti timișoreni au primit doar 3 goluri.

Nu ni se pare prematur să afirmăm că C.F.R. și-a conturat un „stil” de joc personal în care acțiunile ofensive pornesc de la fundași spre extrem, acestea din urmă executînd centrări precise în careul advers. Jucătorii își cunosc sarcinile, se suplinesc unii pe alții și, ceea ce ni se pare mai important, luptă timp de 90 de minute pentru victorie.

În meciul cu Crișul, maniera de joc la care ne-am referit mai sus a reieșit pregnant la o acțiune inițiată de fundahul Zorescu și continuată de extrema dreaptă Popescu: centrarea acestuia din urmă a ajuns cu precizie la Fodor care a inserat cu capul (în min. 26) primul gol al partidei.

În timp ce echipa orădeană s-a rezumat la pătrunderi prin acțiuni individuale (singurul jucător periculos fiind Harșani care în min. 78 a expediat un șut puternic și bine plasat, reținut însă în extremitățile de portarul Tatar), ferovarii au atacat pe un front larg, cu participarea întregii echipe.

După pauză (min. 48), apărarea Crișului, hărțuită, este nevoită să trimită o minge înapoi la portar: în traiectoria ei se intercalează însă Seceleanu care preia balonul și-l expediază în poartă pe lingă Cătănă, iese în intimpinare. Astfel că victoria formației timișorene este consfințită încă de la începutul reprizei secunde.

Arbitrul Chișor Zahara (Brașov) a condus satisfăcător.

C.F.R.: Tatar — Zorescu, Mafa, Kallain, Speșoiu — Muschiță, Samson — Popescu (min. 62: Ianu, Citaru, Fodor, Seceleanu, Mitaru).

CRÎȘUL: Cătănă — Balogh, Sărac, Naghi, Popovici — Serfözö, Iacob — Tomeș, Cojocaru, Kun II, Harșani.

CONSTANTIN CREȚU
correspondent

„GOLURILE” GAZDELOR

C.S.M. Sibiu — Minerul Baia Mare 0-0

Mulțumită, probabil, de punctul adus la 1 octombrie de la Cluj, sibienii s-au prezentat duminică, în fața celor 7000 de spectatori care au umplut tribunele stadionului Metalul, lamentabil, practicînd un joc sub orice critică. Dacă în întîlnirile anterioare Minerul Baia Mare

i-a învins de două ori pe sibieni pe terenul acestora, de această dată ei s-au întors acasă numai cu un punct. Antrenorul A. Sepci a prezentat o echipă cu trei dintre foștii titulari și anume: Donea, Ujvari și Szilaghy, ceilalți fiind accidentați. Aceasta fiind situația, cei prezenți îi consideră pe oaspeții victime sigure. Ce s-a întimplat însă pe teren? O categorică domnire — timp de 20 de minute — a C.S.M. în care echipa locală a avut trei ocazii clare de a deschide scorul prin Laufceag (min. 3), Vuici (min. 13) și Kadar (min. 16); fiecare a trimis mingea cu capul, de la cîțiva metri, peste poartă! Băimăreonii au avut o singură ocazie prin Szilaghy (min. 35), mingea șutată de el întîlnind bara.

Sperăm ca cel puțin în repriza secundă jocul sibienilor să crească în valoare și să putem consemna ocazii din care să se înscrie și goluri. E drept, am consemnat „goluri”, dar în pregătirea tehnico-tactică a fotbalistilor de la C.S.M. care s-au întrecut în greșeli. Pînă la sfîrșitul partidei sibienii au atacat haotic poarta apărută de Măricez, expediind un singur șut în bară (Vuici min. 68).

A arbitrat corect: C. Petroa (București)

C.S.M.: Coman — Zaharia, Recer, Nunu, Lazăr — Văcaru, Gh. Gheorghis (min. 68: Stingu) — Kisa, Laufceag, Kadar, Vuici.

MINERUL: Măricez — Botoș, Donea, Ujvari, Moșoni — Filip, Hornung — Neumaier (min. 55: Roman) — Bohony, Snacovschi, Szilaghy.

ILIE IONESCU
correspondent

„POLI” — O DECEPTIE

C.F.R. Arad — Politehnica Timișoara 2-0 (1-0)

A fost o partidă modestă în ceea ce privește nivelul tehnic, gazdele fiind cele care au salvat cit de cit spectacolul fotbalistic în care fosta divizionară A a produs o reală decepție. De altfel, 70 de minute, jocul a avut un singur sens: spre poarta apărută de Popa. Ferovarii au jucat simplu, cu repetate deschideri pe extreme, unde atîr Czakó I. eșt și Beșuca au excelat. Jucătorii de la „Poli”, buni tehnicieni, au căutat rezolvări individuale (Mureșan, Rogea, Surdan) contrare cu destulă ușurință de apărarea arădeană.

O impresie dezagreabilă au lăsat-o jucătorii timișoreni Răcolescu și Cucla, „evidențiați” în capitolul durității și parlamentării, obligîndu-l pe arbitrul E. Bucșe să interzică jocul de prea multă ori.

În afară de cele două goluri datorate lui Damian (min. 7) și Curt (min. 54), gazdele s-au „jucat” cu alte numeroase ocazii mari de gol, ratate în minutele 6, 31, 50 și 81 de Czakó I., Gyenge și Beșuca.

Studentii au tras doar două șuturi periculoase pe poartă prin Surdan (min. 35 — bară) și Cotorman (min. 87).

Bun arbitrajul lui E. Bucșe (Sibiu)

C.F.R.: Szrnka — Cotarcă, Horsa, Bernozer, Cociuban — Damian, M. Alexandru — Beșuca, Gyenge, Curt, Czakó I.

POLITEHNICA: Popa — Rotaru, Cucla, Răcolescu, Bodrojan — Mureșan, Petrovici — Grizea, Popanica (Cotorman), Surdan, Beșep.

M. MITITEANU
correspondent

REZULTATE... CLASAMENTE... ETAPA VIITOARE

SERIA I

Portul Constanța — Ceahlăul Piatra Neamț 1-0 (0-0), Chimia Suceava — Poiana Cîmpina 0-0, Metalul București — C.F.R. Pașcani 2-0 (0-0), Chimia Rm. Vilcea — Politehnica Bucurari 1-0 (0-0), Victoria Roman — Metrom Brașov 2-0 (1-0), Electronica Obor București — Flacăra Moreni 3-2 (3-1), C.S.M.S. Iași — Siderurgistul Galați 3-2 (1-0).

CLASAMENT

1. C.S.M.S.	8 7 0 1 16-6 14
2. Siderurgistul	8 4 2 2 14-12 10
3. Metalul	8 3 3 2 8-5 9
4. Victoria	8 4 1 3 9-9 9
5. C.F.R. Pașcani	8 4 0 4 12-11 8
6. Ceahlăul	8 3 2 3 11-9 8
7. Chimia Sv.	8 3 2 3 8-7 8
8. Flacăra	8 4 0 4 11-12 8
9. Electronica	8 3 2 3 11-12 8
10. Portul	8 3 1 4 9-11 7
11. Polana	8 3 1 4 6-11 7
12. Metrom	8 2 3 4 6-9 6
13. Politehnica	8 1 3 4 8-10 5
14. Chimia R.V.	8 2 1 5 7-13 5

ETAPA VIITOARE

C.F.R. Pașcani — Chimia Suceava, Politehnica București — CSMS Iași, Ceahlăul P. Neamț — Flacăra Moreni, Portul Constanța — Electronica Obor București, Siderurgistul Galați — Victoria Roman, Poiana Cîmpina — Chimia Rm. Vilcea, Metrom Brașov — Metalul București.

SERIA A II-A

Metalul Hunedoara — C.F.R. Cluj 1-0 (0-0), C.S.M. Sibiu — Minerul Baia Mare 0-0, C.F.R. Timișoara — Crișul Oradea 2-0 (1-0), C.F.R. Arad — Politehnica Timișoara 2-0 (1-0), A. S. Cugir — Ind. sîrmei C. Turzii 2-0 (2-0), Gaz metan Mediaș — C.S.M. Reșița 1-0 (1-0), Olimpia Oradea — Vagonul Arad 1-1 (0-1).

CLASAMENT

1. C.F.R. Tim.	8 6 1 1 16-3 13
2. Vagonul	8 5 1 2 10-7 11
3. Crișul	8 4 2 2 9-5 10
4. Gaz metan	8 4 2 2 9-10 10
5. CSM Sibiu	8 3 3 2 10-8 9
6. Politehnica	8 4 0 4 15-11 8
7. C.F.R. Arad	8 4 0 4 10-8 8
8. Metalul	8 3 2 3 8-9 8
9. Olimpia	8 3 2 3 8-12 8
10. A.S. Cugir	8 4 0 4 9-14 8
11. Ind. sîrmei	8 2 2 4 10-12 6
12. Minerul	8 2 2 4 6-12 6
13. CSM Reșița	8 1 2 5 3-8 4
14. C.F.R. Cluj	8 1 1 6 13-19 3

ETAPA VIITOARE

Ind. sîrmei C. Turzii — Gaz metan Mediaș, C.F.R. Arad — C.F.R. Cluj, A. S. Cugir — Olimpia Oradea, Minerul Baia Mare — Vagonul Arad, C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara, Crișul Oradea — CSM Sibiu, Politehnica Timișoara — Metalul Hunedoara.

PRATER

...Am lăsat în urmă faimoasa „Riesenrad”, uriașă roată din Prater, ca și „castelul cu surprize” sau pe „Allee în țara minunilor”, și am pornit prin uriașul parc vienez spre marele stadion, cel care a cunoscut epoca de mare faimă a Wunderteam-ului lui Hugo Meisl, dar și infringerile de sub directoratul lui Eddie Fruhwirth. Lili-putbahn-ul, un tren în miniatură, șerpuieste prin păduri, trece pe viaducte peste prăpăstii nemaivăzute, străbate tunele — în miniatură și ele — și te depune chiar lângă uriașă scheletărie de beton a stadionului. Vasăzică aici e „templul” fotbalului vienez și austriac, aici e lăcașul spre care, cam de două ori pe săptămână, se îndreaptă zeci de mii de iubitori ai fotbalului, aici s-au consumat altele drame ale fotbalului sau și-au găsit împlinirea

marile bucurii ale jocului cu balonul rotund. Și tot aici a cucerit Steaua victoria care a dus-o în al doilea tur al „Cupei cupelor”. Pășese cu sfială în uriașul inel de beton în care 72.000 de spectatori — cifra maximă — se închină zeului fotbal. Pașii ne duc — din întâmplare — exact spre biroul directorului acestei baze sportive, dl. Anton Ertl. Alina dorința noastră de a face o prezentare a stadionului în revista bucureștenă „Fotbal”, dl. Ertl ne deapănă istoria stadionului numai după ce ne felicită pentru excelența impresie lăsată în Austria atât de Steaua, cât și de echipa noastră reprezentativă de tineret. „30.000 de vienezii au fost cucerți de frumusețea fotbalului arătat de Steaua în meciul cu F.C. Austria”, spune dinsul. Stadionul din Prater a fost con-

struit între 1929—1931 de inginerii Hugo Breinor, Karl Richter și dr. Julius Tandler, după planurile arhitectului Otto Erich Schweitzer, „părintele” multora dintre marile construcții sportive ale Austriei. Proprietate a primăriei din Viena, stadionul a fost însă pe jumătate distrus în timpul celui de al doilea război mondial și a fost complet refăcut între 1956—1959 când i s-a adăugat și cel de al treilea etaj de bănci, ajungându-se la actuala sa capacitate. Toate operațiunile de întreținere, după cum ne spune dl. Ertl, sint complet mecanizate. De aceea numai 20 de oameni sint necesari atât pentru întreținerea marului stadion, cât și a celor 9 terenuri de fotbal aflate în imediata sa apropiere și unde se fac nu numai antrenamente ci orice cetățean care se plimbă prin Prater poate, contra unei modeste sume de șilingi, căpăta — cu împrumut — un echipament complet și se poate destinde o după amiază întreagă.

Sub uriașele tribune se află săli de gimnastică, săli de tenis și de volei, diferite ateliere pentru întreținere, săli de recepție folosite cu prilejul marilor manifestațiuni sportive și nu mai puțin de 28 de vestiare. Instalații speciale sint afectate presei, radio-ului și televiziunii. Ziariștii au la dispoziție 120 de telefoane cu legături directe la ziarele respective sau cu toată lumea, radioreporterii — patru cabine cu toate cele necesare, iar tele-reporterilor le stau la dispoziție opt cabine.

Dar să nu uit un amănunt: cele mai multe dintre marile meciuri se dispută în nocturnă. După cum ni se spune, terenul este luminat ca ziua de cele 264 de reflectoare care aruncă pe dreptunghiul de joc o lumină care însumează 360 de luxi.

Era ora 15 când am părăsit stadionul. Pe unul din terenurile adiacente făceau un ușor antrenament fotbalisții din echipa reprezentativă a Finlandei. Pe terenul principal, tabelele de marcaj, Austria — Finlanda, erau așezate la 0—0. A doua zi, în cadrul campionatului Europei, fotbalisții austrieci aveau să repurteze aici o dificilă victorie cu 2—1...

M. T.

ÎNCEPE EDIȚIA 1967-1968 A CAMPIONATULUI FEROVIAȘ INTERNĂȚIONAL

RETURUL RAPID-LOKOMOTIV MOSCOVA LA 29 OCTOMBRIE

Nu de mult s-a întrunit congresul al XXII-lea al U.S.I.C. (la Bruxelles) cu care prilej comisia de fotbal a luat hotărâri — aprobate de congres — atât în ce privește încheierea ediției 1966—67, cât și desfășurarea ediției 1967—68. Intrucit semifinala Rapid București — Lokomotiv Moscova nu s-a putut disputa la termenul fixat (și din această cauză nici finala), deoarece cele două echipe au avut un program prea încărcat, au fost stabilite noi date. Astfel, returul semifinalei Rapid București — Lokomotiv Moscova va avea loc la 29 octombrie la București. Cîștigătoarea din acest meci (în tur a învins Rapid cu 2—1) va disputa pînă la 1 aprilie 1968 finala cu Lokomotiv Sofia.

De asemenea, s-au luat măsuri pentru începerea ediției 1967—68. În primul rînd au fost trase la sorti grupele:

Grupa A: Finlanda, Suedia, Danemarca, Olanda.
Grupa B: Franța, Anglia, Belgia, Luxemburg.
Grupa C: Polonia, Cehoslovacia, Austria, R. F. a Germaniei.

Grupa D: Elveția, Italia, Iugoslavia, Iran.

Jocurile din grupă trebuie încheiate pînă în august 1968. Cîștigătoarele grupelor se vor califica pentru sferturi de finală, alături de cele patru semifinaleste din ediția 1966—67 adică: Bulgaria (Lokomotiv Sofia), România (Rapid București), U.R.S.S. (Lokomotiv Moscova) și R. D. Germană (Lokomotiv Leipzig). În sferturi de finală s-a stabilit să joace: R.D.G. cu cîștigătoarea grupei B, echipa clasată pe locul I în ediția 1966—67 cu cîștigătoarea grupei A, echipa de pe locul II cu învingătoarea din grupa D și echipa de pe locul III cu cîștigătoarea grupei C.

POMPIERUL DIN SIRACUZA

pedepsă împotriva echipei locale, toate transformate, astfel că jocul s-a încheiat cu scorul de 4—1 în favoarea oaspeților. Situația aceasta aproape fără precedent n-a stîrnit nimic grav pe teren (observatorul federal a confirmat justetea deciziilor arbitralului); în schimb, după meci, a apărut scandalul. Un scandal de culise din care au început să „transpire” o serie de bănuieli, de acuzații de necinste la adresa lui Lo Bello, culminînd cu afirmația că arbitru din Siracuză ar fi primit o mare sumă de bani din partea bogătașului Lauro din Napoli. Prin deputatul Siracuzei, oraș care nu putea rămîne pasiv la încercările de defăimare a unui asemenea locuitor al său cum este Lo Bello, s-a făcut o interpelare în Parlament, cazul fiind discutat în prezența ministrului finanțelor, Luigi Preti. După dezbateri, urmărîte cu mare interes de toate cercurile sportive italiene, s-a ajuns la concluzia că cîntea arbitralului Lo Bello a rămas nepătată

In cercurile sportive italiene, „sprincenatul” (cum i se mai spune lui Lo Bello) este cunoscut ca un arbitru excelent, și din acest motiv se bucură de multă stimă. Se spune despre el că prin siguranța cu care conduce un joc, cu privirea sa de vultur e capabil să „domesticască” pe cel mai... fioros dintre fotbalisți. Poate că tocmai de aceea în rîndul jucătorilor el nu are parte de aceeași considerație și simpatie, ceea ce, de fapt, nu trebuie să mire pe nimeni. Acest lucru nu-l deranjează însă nicidecum pe reputatul arbitru italian. El iese întotdeauna din teren cu capul sus, convins de fiecare dată că și-a făcut datoria în modul cel mai onest. De altfel, excepționalele calități de arbitru ale lui Lo Bello i-au adus în sezonul 1962-1963 premiul „Mauro” pe care federația italiană îl acordă anual celui mai bun cavalier al fluierului.

In viața de toate zilele, Conotto Lo Bello este comandantul unității de pompieri din Siracuză, calitate în care, de asemenea, el și-a cucerit întreaga simpatie a locuitorilor orașului. Acestora le place să declare cu fiecare prilej că, aidoma concetățeanului său din antichitate, Archimede, Lo Bello a dat orașului Siracuză renume și prestigiu. Iată de ce, deși Lo Bello nu s-a ocupat pînă acum de politică, locuitorii orașului său au făcut cunoscut că în cazul în care acesta va abandona arbitrajul atunci ei îl vor propune și-l vor alege să-i reprezinte în parlamentul italian.

UN MECI
PE CARE NU-L VA UITA
LO BELLO...

Intr-o duminică, pe stadionul din Ferrara, la meciul Spal — Napoli, din ediția 1966-1967 a campionatului italian, domnea o mare bucurie: Spal conducea cu 1—0. Mulțumirea spectatorilor s-a transformat repede mai întîi în decepție (echipa adversă a egalat) și apoi în amărăciune. Motivul? Către sfîrșitul meciului, cînd toată lumea părea că se resemnase cu un rezultat de egalitate, renumitul arbitru Lo Bello dictează trei lovituri de

CITEVA PĂRERI ALE LUI LO BELLO

La ultimul concurs de muzică ușoară de la Monte Carlo, cîntărețul francez Antoine a interpretat o melodie al cărei refren amintea de „necazurile”... arbitralilor: „... Dacă dai penalti și se aruncă pietre... dacă nu-l acorzi, la fel...”

— Acesta este adevărul! Arbitrajul se face de multe ori într-o atmosferă imposibilă, conducătorul jocului nefiind scutit de injurii grosolane, de insulte și chiar de amenințări — declară Lo Bello.

Un ziarist italian l-a întrebat: — Dv., care sinteți totuși cel mai apreciat arbitru din Italia, cum primiți acuzațiile ce vizează viața intimă, cîntea dv.?

— Aș răspunde tot printr-o întrebare: poate fi deranjat un miner de zgomotul exploziilor sau al ciocanului pneumatic? Mărturisesc că toate aceste răutăți la adresa mea, pornite dintr-un exagerat subiectivism, mă distrează de fiecare dată pentru că în fața propriei mele conștiințe mă știu corect. Evident că nu am avut nimic împotriva ca deputatul orașului nostru, signor Marcello Sgarlat, să ridice în Parlament „cazul Lo Bello”, convins fiind că toate acuzațiile ce mi se aduceau se vor sparge ca niște banale baloane de săpun. Și pentru că a venit vorba, puțin știu că în 1963, de pildă, mi s-au propus 5.000.000 de lire pentru a „hotărî” soarta unui meci, dar eu le-am refuzat zîmbînd, după care am adus la cunoștința autorităților această încercare de a mă cumpăra. Pentru cei cărora nu le sint pe plac am o propunere: să mă lovească cu pietre, sau să mă... bată. Vor avea probabil succes. În cîntea mea de arbitru nu vor putea lovi însă nicidecum!

OMAGIUL NOILOR GENERAȚII

Fotbalisții noilor generații au adus, prin mandatarii reuniți în reprezentativa Spaniei și într-o selecționată internațională, omagiul lor faimosului Ricardo Zamora, unul din cei mai străluciți portari ai lumii în perioada dintre cele două războaie mondiale. În 16 ani, Zamora — ajuns la apogeul carierei sale în timpul campionatului mondial din 1934 — a apărut de 46 de ori colorat spaniol. Suplețea, „robinsomadele” sale temerare, „ochiul” cu care sesiza direcția mingii, curajul devenit legendar cu care bloca balonul în picioarele înaintașilor adversi, reflexele extraordinare, priza la balon — toate acestea i-au creat o faimă pe deplin meritată. În 20 de meciuri interțări nu a primit nici un gol (!), iar în întreaga lui carieră de internațional a „încasat” doar 42 de goluri.

Așa se explică de ce la sărbătorirea lui recentă, pe stadionul „Bernabeu” din Madrid au luat loc nu mai puțin de 80.000 de spectatori, care și-au alăturat aplau-

zele lor călduroase la cele ale jucătorilor veniți să-l omagieze pe Zamora printr-un festival fotbalistic. Erau acolo, pe gazonul stadionului lui Real Madrid, reprezentanți ai fotbalului din Italia, Anglia, Portugalia, R. F. a Germaniei, Suedia, Belgia și, bineînțeles, din Spania. Jocul organizat cu acest prilej, Spania contra Selecționata internațională, s-a încheiat, cum se știe, cu victoria ultimei la scorul de 3—0.

Fotoreporterii au ținut ca pe lingă momentele de mare spectacol oferite de această întrecere aniversară, să immortalizeze pe cel sărbătorit în mijlocul celor veniți pentru aceasta. În fotografie îl vedeti pe Ricardo Zamora alături de jucătorii Selecționatei internaționale: Sarti (Inter), Rivera (Milan), Ure (Arsenal), Columa (Benfica), Zamora, Schnellinger (Milan), Burginich (Inter) — sus: Cooke (Chelsea), Corso (Inter), Eusebio (Benfica), Mazzola (Inter) și Ilamrin (Milan) — jos.

Zamora in mijlocul Selecționatei internaționale.

„CUPA EUROPEI CENTRALE”

la a XXVI-a ediție

Fără să stîrnească același mare interes ca pe vremuri, totuși „Cupa Europei Centrale” își continuă existența, devenită tradițională pentru fotbalul din această parte a continentului nostru. La 1 noiembrie va fi cunoscută cîștigătoarea celui de a 25-a ediții; în această zi va avea loc returul finalei Spartak Trnava — Ujpesti Dozsa Budapesta (în primul meci: 3—2 pentru Ujpest).

Intre timp însă, comisia de organizare a competiției (a cărei primă ediție s-a disputat în anul 1927)

a fixat — în baza participării anunțate de federațiile din Austria, Italia, Ungaria, Cehoslovacia și Iugoslavia — programul primului tur al întrecerii pe anul 1967-68. Jocurile tur-retur trebuie încheiate pînă la data de 21 decembrie. Iată programul:

Linzer ASK (Austria) — Vardar Skoplje (Iugoslavia);
Spartak Trnava (Cehoslovacia) sau Csepel Budapesta (Ungaria) — A.S. Roma (Italia);
F.C. Austria Viena (Austria) — Sampdoria (Italia);

Tatabanya (Ungaria) — Inter Bratislava (Cehoslovacia);

Ujpesti Dozsa Budapesta (Ungaria) — Wiener S.K. (Austria);

Jednota Trencin (Cehoslovacia) — Jelcniciar Sarajevo (Iugoslavia);

Cagliari (Italia) — Banik Ostrava (Cehoslovacia);

Steaua roșie Belgrad (Iugoslavia) — VTK Diosgyör (Ungaria);

Spartak Trnava va participa doar în cazul cînd va cîștiga Cupa pe anul 1966-67; în caz contrar, locul îi va fi luat de Csepel.

TEHNICA LA ORDINEA ZILEI

Trecut prin cele mai diverse stări de spirit, fotbalul francez încearcă să rămână pe drumul refacerii, așa cum și-a propus-o printr-un vast plan al federației din Paris. O comisie a reorganizării a trecut la aplicarea acestui plan.

Punctul de vedere al antrenorilor este reprezentat de un grup al celor mai competenți specialiști, alcătuit din: Dugauguez, Boulogne, Wartel, Guerin, Troupel, Battoux, Mercier, cărora i se adaugă reprezentanții ai Institutului Național de Sport. Materialele elaborate de antrenorii citați pornesc de la clasa constatată că fotbalul francez se prezintă la un nivel tehnic ce-l situează pe al treilea plan european. În indicațiile ce se dau, însușite de forul de specialitate, se accentuează asupra necesității ca pregătirile tehnice să i se acorde cea mai mare atenție. Comisia cere F.F.F. (Federația Franceză) ca să preia controlul antrenamentelor echipelor de toate gradele, atât prin antrenorii federali cât și prin aceia care lucrează în cadrul ligilor de fotbal, constituite pe plan regional.

Pentru organizarea asistenței tehnice comisia este pentru crearea unei direcții de specialitate, în cadrul federației, a unei școli superioare de fotbal. Pentru întocmirea regulamentului și sistemului de funcționare, lucrează o comisie alcătuită din Burlaz, Dugauguez, Wartel, Guerin, Bertrand.

Următoarele etape de lucru ale comisiei sînt dedicate reorganizării sistemului competițional. Cum se vede, eforturile de a reduce fotbalul francez la strălucirea pe care a avut-o cîndva sînt energice și tind spre o perspectivă largă.

Constatăm și aici — ca și în atîtea alte situații — că „nodul gordian” rămîne tehnica jucătorilor, fără de progresul căreia nu poate fi vorba de „mers înainte”.

IMPRESII DE LA FAȚA LOCULUI

(Urmare din pag. a 5-a)

Orientare în atac? Nimic! Doar încercări sporadice ale lui Cuperman, care s-a zbatut dar fără rezultat, eforturi ale lui Lucescu, risipă de energie din partea lui Iancu... Cîta deurtă a existat în echipa noastră, cît de tenețnică pregătirea a fost ca pentru meciul acesta se poate deduce și din faptul că în repriza a doua au fost făcute nu mai puțin de patru schimbări. Adică, atîtea cîte se fac de obicei la meciurile de verificare din cursul săptămîinii, la experimente...

Este adevărat, echipa Bucureștilui a fost ceva mai activă după pauză, perioadă în care a avut mai multe acțiuni de atac. Iar două șuturi, unul al lui Dobrin, altul al lui Iancu, l-au scos din amorțeală pe portarul Tamaș. Dar jocul nostru, în ansamblu, n-a depășit calificativul foarte slab.

Și acum, obișnuitele noastre aprecieri asupra jucătorilor.

Haidu a salvat de două ori mingi formidabile (min. 28, șut al lui Farcaș; min. 30, șut al lui Varga) dar a comis și erori care i-au atras înlocuirea cu Constantinescu, mai norocos, dar nu mai convingător. Remarcabilă intervenția lui din min. 79 cînd a blocat un balon în picioarele lui Bene, intrat singur în careu. Kiss și-a făcut un debut promițător. Nunweiler III și Barbu au făcut ce au putut pentru ca scorul să nu ia proporții. „Un-doi”-urile în mare viteză realizate de Albert și Varga le-au produs mari dureri de cap și nu le-au putut face mereu față. Hălmăgeanu s-a luptat cu Bene cu mijloace tehnice inegale. Negrea a navigat la întîmplare pe la mijlocul terenului, Libardi a fost și el un jucător oarecare îmbrăcat în tricou galben, Deselnicu a intrat pe teren pentru ca să îngroașeze zidul de jucători din fața careului. Sorin Avram a lucrat două-trei mingi bune, ca și Cuperman, dar amîndoi s-au mărginit la curse fără efect. Lucescu a încercat pătrunderi pe centru dar a pierdut baloane ușoare. Iancu a dovedit că nu poate face saltul de la nivelul Farului la nivelul internațional. Singurul jucător care n-a dat satisfacții a fost Dobrin.

În general, partida de la Budapesta a fost un fiasco. O „cădere” zgomotoasă, încă de la premieră, a unei piese proaste: echipa națională experimentală.

După ce joacă în echipa din orașul Barking, apoi în diverse selecționate districtuale de juniori, Bobby Moore este luat de clubul West Ham unde se antrenează sub conducerea lui Malcolm Allison.

Ca junior al acestui club face parte de mai multe ori din echipa Angliei la turneele U.E.F.A. În anul 1958 este promovat în prima echipă a clubului, iar în urma plecării vechiului său rival, internaționalul John Smith, devine titular.

Moore povestește apoi despre debutul în prima reprezentativă a Angliei și despre alte întîlniri internaționale. Apoi, el s-a ocupat de turneul de la New York ediția 1963 și de apariția lui Alf Ramsey la conducerea echipei Angliei, precum și despre memorabilul meci Anglia-

— Restul lumii, desfășurat pe Wembley cu ocazia împlinirii a o sută de ani de la înființarea Federației engleze de fotbal. Cîrind el pleacă la Rio de Janeiro pentru a participa la „Mica cupă mondială”, alături de echipele Braziliei, Argentinei și Portugaliei. Aci Moore are sarcina să-i marcheze pe Pelé, acesta lăsîndu-l o frumoasă impresie. Brazilia a învins cu 5-1.

Revenind la activitatea internă, Moore a povestit cum a ajuns West Ham în finala Cupei. În ultimul capitol publicat am aflat despre o întîmplare mai puțin fericită din viața lui Moore: primele simptome ale unei boli ce va necesita o intervenție chirurgicală, operația propriu zisă, convalescența și revenirea pe terenul de fotbal.

În „Cupa Cupelor”

Prima ușă am deschis-o în această competiție în orașul belgian Gand. De la bun început, Ron Greenwood analizează fiecare meci dinainte, un fel de ante-planificare care se practică pe scară tot mai largă în fotbalul insular și care este de importanță vitală pentru noi atunci cînd jucăm pe continent.

Dat fiind că aceste meciuri se joacă în două manșe, acasă și în deplasare, nu mai este suficient să te înfășiezi pe teren făcîndu-ți jocul tău normal și sperînd că vei fi echipa mai bună. Secretul constă în a cunoaște, a ști ceea ce trebuie să realizezi în fiecare din aceste două jocuri. În momentul deplasării noastre în Belgia, n-am avut decît o singură dorință și țintă: să nu pierdem. Întreaga tactică a echipei noastre era arată pe apărare. Ron Greenwood pregătise un dosar care conținea fișele tuturor adversarilor noștri, cu date detaliate asupra jocului lor de echipă și asupra calităților și posibilităților lor individuale. Cele trei ore și jumătate, cît a durat trecerea Canalului Mincii, n-am făcut altceva decît să studiem acest dosar.

Antrenorul nostru pregătise totul sub forma a 12 „lecții” pe care ni le-am însușit ca și cum am fi învățat o temă la școală. Ideea era ca fiecare dintre noi să poată găsi acest joc.

Ani învins pe La Gantoise cu 1-0 în deplasare. În meciul retur am jucat cu mult sub posibilitățile noastre și nu am reușit decît un meci nul, 1-1, suficient însă pentru calificarea în turul următor cu un golaveraj favorabil de 2-1. Din cauza indisponibilității mele nu am putut participa nici la cele două meciuri din turul următor împotriva echipei Spartak Sokolovo. Am cîștigat acasă cu 2-0 și am pierdut în deplasare cu 2-1, calificîndu-ne din nou datorită golaverajului superior.

În sferturile de finală am avut de înfruntat echipa elvețiană Lausanne care număra nu mai puțin de opt internaționali în componența ei. Pe deasupra, nu mai pierduse acasă nici un meci de nu se mai știa cînd. În prima manșă, la Lausanne am cîștigat cu 2-1, iar acasă la Upton Park, cu 4-3. Brian Dear, unul din jucătorii noștri de rezervă în vîrstă de 21 ani și-a făcut debutul în prima echipă în meciul retur și a marcat două goluri, dintre care unul chiar în ultimul minut de joc.

„Cei cinci magnifici”

Această victorie ne-a adus în semifinală unde aveam să întîlnim echipa Saragossa din Spania, despre a cărei linie de înaintași se spunea că ar fi la ora aceea cea mai bună în întreaga Europă. Ei erau supra numiți „Los Cincos Magnificos” — cei cinci magnifici — și de pretutindeni auzeam că erau un cvintet redutabil.

Aș dori să menționez aici că unul din „secretele” lui Ron Greenwood constă în faptul că el cere tuturor jucătorilor săi să gîndească, nu numai să execute dispozițiile primite ca niște păpuși trase de sfori. Unii antrenori, ce e drept, nu acordă jucătorilor lor nici un fel de credit în materie de gîndire proprie. Al nostru, în schimb, pentru a putea elabora un plan tactic amănunțit împotriva spaniolilor, trimise pe Ron Boyce și Geoff Hurst să urmărească jocul vîntorilor noștri adversari. Geoff urma să-și îndrepte atenția asupra atacului, iar Ron asupra apărării.

În primul joc disputat acasă, conduceam cu 2-0 după numai 24 minute de joc. Apoi, nu știu de ce, am slăbit mult ritmul și spaniolii reușiră să marcheze. Galeria, în schimb, ne rămase credincioasă, susținîndu-ne tot mai mult pe măsură ce spaniolii atacau. Fluietul final ne salvă de la un meci nul. Pentru jocul retur de la Saragossa nu-l mai aveam pe Johnny Byrne care era accidentat. Într-un timp relativ scurt, avantajul nostru minim de un gol

se duse. Marcellino marcă din corner iar, apoi, portarul nostru Jim Standen, bozînd în ultima instanță o minge de pe linia porții, o trimise în picioarele lui Lapetra care o introduse în plasă de la numai cinci metri.

„Cei cinci magnifici” erau în formă de zile mari și accelerau mereu ritmul. Dar cu toate că stăpîneau întreg terenul, nu mai reușiră să marcheze nici un gol pînă la sfîrșitul primei reprize. Imediat după reluarea jocului, Martin Peters profită de puțin spațiu pentru a trimite mingea ușor lui Brian Dear care o prelungea cu multă precizie la Sissons. Johnny făcu cîțiva pași și cu șpițul trimise balonul drept la păianjen. După acest gol, „magnificii” se prăbușiră aproape total. Nu le mai reușea nici o acțiune. În întreaga repriză secundă ei traseră numai de două ori la poartă. Cu cinci minute înainte de sfîrșitul partidei, Santamaria, fostul jucător al faimoasei echipe Real Madrid, îl faultă pe Brian Dear undeva, în afara careului. Lovitura nu păru de loc periculoasă, dar Dear își adună toate puterile și trase un șut bombă direct pe poartă. Gol. Eram în finală.

Londonezii care veniseră cu echipa noastră la Saragossa își manifestau bucuria, aruncînd cu pernele de pe locurile respective. Jim Standen, portarul, căzu în genușuri. Nu fusese prea solicitat dar tensiunea îl epuizase.

A doua zi, la Londra, telefoanele noastre sunară fără încetare. Toți voiau să le rezervăm bilete pentru finală, cu toate că în momentul respectiv încă nu se știa cine va fi a doua finalistă. Locul de disputat al finalei în cadrul „Cupei Cupelor” fusese decis de U.E.F.A. încă de la începutul competiției și noi eram într-adevăr incintați că vom putea juca în orașul nostru. Voiam ca acest meci, finală, să fie adevărată răsplătă pentru credințioșii noștri suporteri din estul Londrei, care în toate situațiile, la bine și la rău, dar mai ales la rău, erau alături de noi.

Întreaga echipă se deplasă cu avionul la Lausanne, pentru a urmări meciul decisiv între ceilalți doi semifinaliști, Torino și München 1860. Doar Jim Standen și cu mine rămăserăm acasă. Jim pentru că făcea parte din echipa de cricket împotriva Noii Zeelande, iar eu jucam în naționala Angliei pe Wembley, împotriva Ungariei.

Cu toții ne pusem speranțele în Torino, crezînd că va cîștiga acest meci, în parte pentru faptul că la ei juca Gerry Hitchens, fostul centru înaintaș de la Aston Villa, dar în special pentru felul impresionant în care echipa germană învinsese, cu numai cîteva luni în urmă, într-un meci amical e adevărat, pe Chelsea cu 2-0. Mîncenezii n-au finit însă seama de dorințele noastre și au cîștigat semifinala. Așa se făcu că aveam de înfruntat pe Wembley exact echipa de care ne temeam cel mai mult.

Mîncenezii se puteau lăuda cu o mulțime de mari talente fotbalistice. Portarul lor, iugoslavul Petar Radenkovič, era considerat după disputarea semifinalei, ca unul din cei mai buni din lume. Un alt iugoslav, Stefan Bena, half dreapta în echipa germană, fusese de patru ori internațional în echipa iugoslaviei. Mai era halful stînga Otto Lutrop, supranumit „Otto atomicul”, pentru viteza cu care știa să-și schimbe poziția pe teren, golgeterul și căpitanul echipei Rudi Brunnenmaier și „creierul” echipei, interul dreapta Hennes Kuppers.

Clipele dinaintea și din timpul finalei

Galeria germană sosi la Londra cu treizeci de avioane, 70 autocare și nu știu cîte trenuri speciale; peste 15.000 cu toții, pentru a sprijini echipa München 1860 în finala anului 1965 a „Cupei Cupelor”. Era o galerie mică în raport cu capacitatea stadionului, dar foarte zgomotoasă în raport cu galeria londoneză care umpluse stadionul pînă la refuz. Bavarezii agîtau tot timpul fanioanele și pălăriile lor tiroleze cu pene.

În acea seară de mai, Wembley-ul număra 100.000 spectatori, cifră record pentru un meci în noaptea în Anglia. Alte 30 milioane de spectatori urmăreau, cu ajutorul televiziunii, partida în Anglia, Republica Federală a Germaniei, Danemarca, Olanda, Austria și Elveția. În ultimul timp nu se discuta la noi decît despre reînvierea fotbalului englez. Liverpool reușise să ajungă pînă în semifinala Cupei Campionilor Europeni unde a trebuit să încline steagul în fața lui Internazionale-Milano. Se părea că anii dominației continentale se apropie de sfîrșit. Va reuși oare West Ham să repete performanța lui Tottenham Hotspurs și să cîștige „Cupa Cupelor”?

Știam că va fi un meci disputat cu dirzenie. Urmărisem în Germania meciul amical cu Chelsea și ne-am dat seama atunci că din toate echipele participante la ediția respectivă din „Cupa Cupelor”, acesta va fi pentru noi adversarul cel mai dificil. Tot ce puteam spera era ca să ne întîlnim cu el cît mai tîrziu...

Aș minți dacă aș spune că în echipa noastră domnea prea multă încredere cu privire la acest joc. Ne consolam cu ideea că însuși faptul de a fi ajuns în finală este o realizare remarcabilă, dar Ron Greenwood gîndi altfel.

A ajunge pe Wembley nu înseamnă nimic în această competiție sau în oricare alta, spuse el. Nimeni nu se interesează de o echipă învinsă. Voi sinteți aici ca să arătați milioaneilor de oameni ceea ce sinteți în stare.

Auzisem și ce a spus unul din marii noștri suporteri cu numai cîteva săptămîni în urmă, cu ocazia finalei „Cupei Angliei” între echipele Liverpool și Leeds United, un meci de factură slabă de altfel, căci ambele echipe se aflau în momentul acela într-o totală eclipsă de formă. Cîmeva din cei prezenți pe stadion întrebă de vicepremierul George Brown (actualul ministru de externe al Marii Britanii — n.n.) ce părere are despre finală.

Nu am venit decît să verificăm terenul, spuse el. Voi reveni pentru a vedea adevărata finală de cupă între West Ham și München.

Era o ocazie fantastică în adevăratul înțeles al cuvîntului. O seară cu cerul înstelat cum rar întîlnești la noi și o mulțime imensă pe stadion, care se afla în cea mai bună dispoziție; o adevărată galerie de fotbal, marea ei majoritate fiind de partea noastră. Toți se simțeau ca făcînd parte din acest joc, cu excepția unui număr extrem de redus de așa-zii „neutri” care vin la orice meci doar cu intenția de a bombăni.

Chiar din prima secundă, odată cu lătură de începere, jocul a avut un ritm infernal. Noi ieșirăm la atac de la bun început, fără obișnuitele tatonări, deschizînd larg pe aripi. După cîteva minute obținurăm o lovitură liberă care a fost reținută însă de portar. În minutul următor l-am văzut liber pe stînga pe Geoff Hurst și i-am trimis o pasă precisă. Geoff pasă în diagonală către Brian Dear care se afla în marginea careului. Șutul lui trecu (într-adevăr) milimetric peste bara transversală.

După această mică emoție, München trecu cu întreaga echipă la atac. Admit că am rămas în postura de admiratori la und-dorurile executate cu rafinament de Brunnenmaier și Grosser, dar șuturile decise pe poartă au fost blocate de Jim Standen prin plonjoane de mare curaj. Apoi John Sissons preluă o minge „lucrată” de Alan Sealey și trase alături. Brian Dear se apropie la rîndul lui de poartă, trase periculos și ceea ce părea pentru toți un gol sigur fusese salvat de Radenkovič care făcu un salt acrobatic pe diagonală porții.

Era un joc bun, rapid, în care se integraseră jucătorii ambelor echipe, dar odată cu terminarea primei reprize, eram îngrijorat. Mai văzusem eu situații în care o echipă care-și irosește șansele de gol, pierde pînă la urmă suflul. Căci dacă superioritatea în cîmp nu se concretizează prin goluri, jucătorii încep să creadă că nu sînt „în zi bună”.

Repriza a doua începu cu trei intervenții spectaculoase ale lui Jim Standen, care salvă goluri gata făcute. Joe Kirkup îl deposează pe Brunnenmaier de balon și trimise în adîncime lui Brian Dear. Din nou șut bun, din nou o ratare milimetrică, de data aceasta pe lîngă bara laterală.

În afară de ratări, spectaculoase chiar, aș zice, de ambele părți, jocul în sine era unul din cele mai satisfăcătoare la care am participat vreodată. În primul rînd — și mai presus de orice — era un joc absolut curat, lipsit pînă și de cele mai mici abstrucții sau durități cu care de fapt ești obișnuit și la care te aștepti, mai ales în jocurile cu „miză”. Un joc deschis, rapid și atractiv. Din reacțiile publicului îmi dădeam seama că toți cei prezenți erau incintați. Tot ce mă îngrijora în clipele acelea era faptul că mulțimile acestea entuziaste ar putea fi decepționate pînă la urmă de rezultatul final.

Noaptea portarilor

Johnny Sissons reuși să-l păcălească pe Radenkovič, dar se pripri și mingea lovită de unde reveni în teren, drept în picioarele lui Geoff Hurst. Un șut formidabil... și Radenkovič salvă „în extremis”. Nu pot conțeni cu superlativul, căci era într-adevăr ziua, sau mai bine zis, noaptea portarilor.

În minutul 69 Ron Boyce și Brian Dear reușiră să desfacă apărarea germană. Ron driblă, cu mingea lîpătată de picior, întrecușă apărarea mînceneză și în momentul cînd era să fie făcut „sandwich” între doi jucători germani, pasă lui Alan Sealey. Acesta mai făcu doi pași și șută dintr-un unghi aproape imposibil, în cădere, chiar în momentul cînd fusese atacat. Cînd se ridică, văzu mingea în plasă.

— Va urma —

Traducere de RADU HERBAY

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Roger HUNT

La început îl cunoașteam din citite. Numele lui apărea tot mai des în cronicile campionatului englez. Apoi, l-am văzut de la... distanță, pe micul ecran, ca internațional, apărind și ducind, și el, la triumfurile Angliei, în ultimul campionat mondial. În fine, ni s-a oferit și prilejul să-l urmărim, direct, fără „intermediiar”, de data aceasta ca om de club, luptând din răstputeri pentru calificarea lui F.C. Liverpool în dauna Petrolului — în „Cupa campionilor europeni”.

De fiecare dată ne-a lăsat aceeași excelentă impresie. ROGER HUNT — pentru că de acest „mondial” britanic este vorba — reprezintă tipul jucătorului fin, corect, sobru, tenace, pătrunzător și bățios, capabil să răscrolească el singur o apărare întregă și să fie mereu acolo unde cere faza, să spună „prezent” ori de câte ori se ivește o situație de gol. Și această din urmă calitate a făcut din Hunt, ceea ce se numește „om de goluri”.

Atacant central de... meserie, Hunt și-a câștigat repede galioanele de titular în echipa Liverpool, adăugând — fără prea multă pierdere de timp — pe cartea sa de vizită fotbalistică titlul de golgeter al fermației sale. Calitățile sale individuale deosebite, tehnice, fizice și tactice, subordonate jocului echipei, l-au impus apoi selecției. Antreno-

rul echipei Angliei, Alf Ramsey, nu numai că l-a inclus în lotul celor 22 pentru „Cupa Mondială”, dar l-a și folosit în toate jocurile de pregătire și după aceea în cele din „campania” care s-a încheiat cu cucerirea cupei de aur.

„Colosul blond” — cum l-au denumit ziaristii sportivi de peste hotare — impresionează mai întâi prin statura sa athletică. „Este, cu siguranță, unul din cei mai frumoși atleți care pot fi imaginați” — a scris despre Hunt ziaristul francez J. Cornu, care a ținut să adauge și calitățile lui extra sportive, de „june prim”. Intr-adevăr, Hunt — bine clădit (1,80 m înălțime și 78 kg greutate), cu alergare și mișcări de adevărat atlet, are viteză, rezistență, explozivitate, ritm pentru mai mult de 90 de minute. Adăugând și incisivitatea, el a făcut multe clipe grele apărării Petrolului. Și nu numai acestea, și nu numai prin calitățile atletice. Dispune de un întreg arsenal fotbalistic: pase subtile, dribling derutant, mișcări înșelătoare, demarări strategice repetate, lovituri puternice cu piciorul sau cu capul. Este și mai de temut prin simțul porții. Sesizează orice situație favorabilă în fața porții și apare ca din pământ acolo. Ca orice înaintaș care se... respectă, Hunt a și ratat (și va mai rata). Cum i s-a întâmplat în campionatul englez sau la C.M. Dar multe din golurile lui Liverpool sau ale reprezentativei Angliei au purtat semnătura sa. Sau pasele decisive i-au aparținut.

Lucru curios însă: cu toată alura sa athletică și forța sa, Hunt n-a marcat niciodată de la distanță, ci numai de aproape, ori fiind punctual la întinderea cu mingea pasată de un coleg, ori speculând un moment de ezitare sau o greșală personală a unui apărător. Așa a înscris contra Mexicului un gol și contra Franței două goluri, în campionatul mondial. Așa a marcat la Ploiești, în meciul cu Petrolul (vă mai amintiți?), egalând scorul (1-1) și făcând tribunele să se clatine în speranța lor de a vedea echipa petrolistă câștigând jocul. Pentru că Hunt este întotdeauna „acolo”, în fața porții, de unde se poate marca.

Roger Hunt (dreapta, tricou de culoare închisă) într-o acțiune caracteristică.

EXTERN MAGAZIN EXTERN

ROMÂNIA ÎN „CUPA DUNĂRII” PENTRU FOȘTII INTERNAȚIONALI ?

Foștii internaționali austrieci Ockwirc, Körner, Hammerl și Zeman au înaintat federației de fotbal din Austria o interesantă propunere pe care acest for urmează să o înainteze la U.E.F.A. spre aprobare.

Este vorba, după cum scrie revista ungară de specialitate „Labdarugas”, de un campionat inter-jări înedit, care să cuprindă veterani între 35-50 de ani din foste echipe naționale, mai bine zis adevărate echipe reprezentative din Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Iugoslavia, România și Bulgaria.

Jocurile ar urma să se dispute tur-retur pe o durată de doi ani. Competiția ar fi dotată cu un trofeu donat — după propunere — de U.E.F.A.

În un campionat asemănător se gîndesc și specialiștii din Anglia și Franța, inspirați de jocurile „veteranilor” din Ungaria și Austria, recent disputate.

O REVELAȚIE A FOTBALULUI ARGENTINIAN: VICTOR HUGO !...

Revelația de anul acesta a fotbalului argentinian poartă un nume celebru: Victor Hugo Romero și este extremă sîngă la clubul Boca Juniors. Presa de specialitate apreciază jocul său fin, elegant, ca stilul celebrului scriitor francez. Numele jucătorului argentinian va tenta poate cluburile franceze să-l achiziționeze.

PARADĂ MILITARĂ PE... TEREN DE FOTBAL

Meciul R. F. a Germaniei—Franța, disputat săptămîna trecută în Berlinul occidental, era pus la un moment dat sub semnul indolei. Stadionul Olympic, pe care era programat meciul, se află în zona britanică a Berlinului și comandantul militar al acestei zone a hotărît, cu numai câteva zile înainte, ca pe stadion să aibă loc o mare paradă militară a trupelor motorizate. Parada propriu-zisă, cit și cele trei repetiții dinaintea acesteia au degradat gazonul, astfel că numai măiestria unor specialiști ai municipalității ca și faptul că — din fericie — în acea perioadă nu a plovat, terenul a putut fi reamenajat pentru joc.

Indignat de lipsa acesteia de respect pentru sport, un gazetar berlinez a pus într-un cotidian următoarea întrebare: „Ce-ar spune englezii dacă unul din comandanții militari ar avea într-o zi ideea să organizeze o paradă militară la Wembley?”.

DEBUT NEFERICIT

ARMANDO PICCHI, fostul „libero” al echipei Internaționale și al reprezentativei italiene, nu mai joacă — după cum se știe — la clubul milanez, el fiind cedat noii promovate în divizia A, Varese. Debutul său la această echipă nu a fost însă deloc pe măsura așteptărilor. Echipa sa a pierdut primul său meci de campionat. Dar nu numai atât. Picchi, nemulțumit de unele decizii ale arbitrilor din acest meci, a protestat și chiar a proferat insulte. În urma raportului arbitrilor, comisia de disciplină a hotărît suspendarea lui Picchi pe trei etape, la care s-ar mai putea adăuga și o amendă din partea clubului, rămas fără unul din cei mai buni jucători ai săi.

SLAB DE INIMĂ...

Înainte meciului jubiliar Spania — Selecționata Internațională, jucătorii acesteia din urmă au asistat în orașul Guadalajara la o coridă. În momentul cînd taurul a fost doborât de către celebrul toreador El Cordobes și singele a început să curgă sîngine, suedezul Hamrin a leșinat și a fost transportat de urgență la o infirmerie. Părăsind infirmeria, el a declarat că așa i se întîmplă oridectei vede singe...

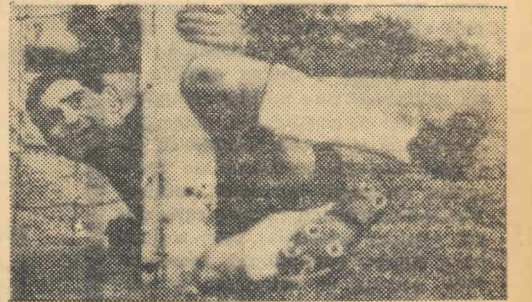
UMOR BRITANIC

Ca niciodată, recordurile în materie de transferăți cad aproape de la săptămîna la săptămîna în Anglia, astfel că sumele de ordinul milioane de lire circulă fără să mai surprindă pe cineva. Atmosfera din jurul fotbalului a în-

UN PORTAR VIOLENT

În cursul meciului München 1860 — S. C. Kaiserautern, din cadrul campionatului vest-german, s-a petrecut un lucru neobișnuit. Enevat pe propriul său fundaș, care fusese pe punctul de a marca în propria poartă, iugoslavul Radenkovic — portarul echipei München 1860, s-a repezit asupra coechipierului său și l-a pămuit. În urma acestei leșiri cu totul nesportive și necolegiale, violentul portar a fost înlocuit cu rezerva sa și a plecat de conducerea clubului cu 5.000 mărci.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-tia: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Stefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Duzitu Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncț), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

● GUNNAR BOMAN, fundășul central al echipei finlandeze Palloseura din Kuopio (participant la actuala ediție a C.C.E.) activează la această echipă de... 23 ani, Gunnar Boman este în vîrstă de 35 ani.

● De aproape opt ani echipa Franței nu a câștigat nici un meci amical, deși în acest timp a disputat 27 asemenea întîlniri. Ultima ei victorie într-un meci amical a fost înregistrată la 16 martie 1960 în dauna chilienilor.

MOZAIC

● Cu golul marcat în meciul cu A. S. Roma, Fachetti a ridicat la 26 numărul punctelor înscrise de el în meciurile oficiale.

● Regele Olav V al Norvegiei este președintele de onoare al echipei Lyn Oslo, care în acest an reprezintă țara sa în „Cupa orașelor țiguri”.

● De curînd, în Anglia a fost înregistrată pe discuri microșon și lansată cu un enorm succes, o nouă melodie al cărui compozitor, textier și interpret este unul și același: Jim Hill, managerul echipei Coventry City.

● Este foarte probabil ca meciul Franța-Belgia care se va disputa la 29 octombrie în orașul Nancy să fie televizat în culori.

● Nici unul din adversarii lui Celtic, din „C.C.E.” 1966-67, nu s-a calificat și pentru actuala ediție a competiției: F. C. Zurich, F. C. Nantes, Voivodina Novi Sad, Dukla Praga și Inter Milano. Și, ca să completeze această serie, Celtic a ieșit și el din ediția 1967-68 chiar din primul tur...

● Știi cit costă bara transversală a unei porți? N-o să credeți: cam 140 de dolari. Atît a plătit, în orice caz, un tinăr spectator de pe stadionul clubului englez Chelsea, pentru că s-a atîrnat de ea și a rupt-o. Prins asupra... faptului, n-a avut încotro și a plătit amendă aplicată de autorități.

● Și echipa reprezentativă a R. D. Germaniei va avea un antrenor... Schon. Numai că al său va avea prenumele de Herbert. Anșonarii lotului național de juniori este dat ca apropiat succesori ai lui Karoly Soos, actualul antrenor al primei reprezentative.

● Gemmell și Clark, cunoscuții jucători ai lui Celtic Glasgow, au avut o perioadă de odihnă la un moment dat, pentru că primul se afla după 132 de jocuri consecutive, iar al doilea după 157. Prea mult însă nu le-a folosit în jocul cu Dinamo Kiev...

● Clubul vest-german Hannover 96 a fost de acord ca jucătorul său Skoblar să joace în echipa Iugoslaviei contra celei a R.F. a Germaniei, dar cu o condiție: să-l asigure pentru 120.000 dolari în caz de accident care-l poate duce la invaliditate, și pentru 240.000 dolari în caz de accident mortal.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

SPORT

ORIZONTAL: 1) Exercițiu atractiv în zilele de meci (pl) — Marginal de prag! 2) Sport... de masă — Ultimul apărător. 3) În bară! — Emblema unui club sportiv bucureștean — Miorițe. 4) Pe țintă, la Tunari — Împarte dreptatea cu fluierul. 5)

Haină avocalică! — Continutul cupei! — Pozezi — Afară din teren. 6) Concurs sportiv constînd din trei probe diferite. 7) Sportul pașilor — Precede săriturile. 8) Cel mai bun sportiv — Rezultatul împărțirii — Vocale. 9) Organizează excursii —

Doză meduri pe același stadion. 10) Întrecută la scor — Pentru înnotători. — 11) Program de lucru — Permis. 12) Jumătate de taxă! — Încheie saltul parasutistilor.

VERTICAL: 1) În atenția săriturilor — cu prăjina — Disciplină sportivă. 2) Nu lipsește de la nici un meci — Categorie la haltere sau box. 3) Fiecare... cu campionatul lui — Sport din cadrul Spartachiadelor. 4) Aruncate de atleți — Piesă la șah. 5) Acest — Telul alpinștilor. 6) Dînsa — Întrecere sportivă orientată. 7) Bară — Dumneata — Careu. 8) La înot! — La popice — Numărați la baschet sau handbal. 9) Atrag atenția asupra lor — Balonul rugbiștilor — în fază! 10) Oamenii cu calități extraordinare — Indemnare. 11) Numărul jucătorilor de tenis. 12) dublu — A economisit (olt.). 12) Și aceasta este aruncată de atleți — Scos din bazin.

Cuvinte cunoscute mai puțin: Noji.

TUDOR CIOBANU

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
S	T	A	D	I	O	A	N	G	E	P	G
T	E	N	I	S	P	O	R	T	A	R	
A	R	S	T	E	A		O	I	F	E	
C	E	R	C	A	R	B	I	T	R		
H	N	U	P	A	I	A	I	A			
E	T	R	I	A	T	L	O	N	A		
T	U	R	I	S	M	A	V	I	X		
A	S	I	C	A	T	A	O	I			
O	N	T	C	O	P	L	A	J			
B	A	T	U	T	A	A	R	I	U		
O	R	A	R	L	A	S	A	T	O		
X	A	A	T	E	R	I	Z	A	R	E	

ARMELE SPECIFICE FOTBALULUI AU ÎNVINS

Multă vreme, mai mult de jumătate din prima repriză, atacanții lui Ferencvaros s-au izbit de zidul bine organizat de argeșeni și — cu toate că cei 90.000 de neobosiți și... deloc tăcuți susținători ai alb-vierilor le-au insuflat neîncredere, încurajări (vacarm cu un efect greu de suportat pentru adversarii lor) scorul a rămas alb. Deși a subminat oarecum calmul și deosebita putere de luptă a apărătorilor din Pitești, golul lui Albert (min. 35) nu a dereglat formația noastră care a terminat destul de bine repriza. Ceea ce avea să diminueze considerabil convingerea fotbalștilor argeșeni că pot spera în ceva, a fost acel moment nefericit (min. 50) când o acțiune fulgerătoare a Ferencvarosului a surprins descoperită apărarea noastră și Vulpeanu n-a putut să-l oprească pe Albert decât prin fault. A urmat penalul transformat de Novak și completarea totalului de goluri prin punctele lui Albert (min. 65) și Varga (min. 79). Amintind de momentele-cheie, de cele cu o influență directă asupra tabelii de marcaj, trebuie să subliniem — cu toată obiectivitatea și evitând orice slăbire a meritelor victoriei lui Ferencvaros — că arbitrul cehoslovac Davidek (Cehoslovacia).

clasă. Pe teren propriu — și acest fapt este meritoriu și va rămâne ca una dintre performanțele de seamă în palmaresul piteștenilor — printr-un joc plin de avânt, bine organizat, ei au reușit să anuleze această distanță. La Budapesta — în schimb — o asemenea tentativă s-a lovit de ambianța extraordinară de favorabilă gazdelor, de o forță de joc dublă a acestora, de inerenta scădere a randamentului ofensiv a formației în deplasare.

b) Dacă apărarea piteștenilor a dat, mare parte din timp, ceea ce se aștepta de la ea, oamenii de contraatac nu au reușit aproape deloc în încercările lor. Sigur că nu era de așteptat o plimbare

De aceea, la Ferencvaros, omul cu mingea — pentru a cărui susținere există o grijă deosebită — își vede misiunea pe jumătate ușurată în privința viitorului proprietar al balonului. Dacă pe planul tehnicii — de la o anumită vîrstă nu se mai poate face mare lucru, mișcării în teren a formațiilor noastre, în general, rudimentară, primară ca inspirație, trebuie să-i aducem esențiale și grabnice schimbări. Altfel, chiar pentru „sarcinile curente”, adică meciurile din programul imediat, vom prezenta tot echipe practice, ceea ce este un aspect și ca eficacitate, fără orizont, de mică anvergură, fără aspirații deosebite.

Revenind la F. C. Argeș,

FERENCVAROS — F. C. ARGEȘ 4-0 (1-0)

Nepstadion — 90.000 spectatori; ARBITRU: Davidek (Cehoslovacia).

AU MARCAT: Albert (min. 35 și 65), Novak (min. 50 din penalti), Varga (min. 79).

FERENCVAROS: Takacs — Novak, Matrai, Pancesics, Szécs — Juhász, Rakosi — Karaba, Varga, Albert, Fenjveai (min. 80 — Katona).

F. C. Argeș: Coman — I. Popescu, Barbu, Stelian, Vulpeanu — Prepurgei, Olteanu — Kraus, Turcan (min. 46 — C. Radu), Dobrin, Jercan.

pe „bulevarde largi” în apărarea Ferencvarosului, totuși speram în mai multe acțiuni terminate cu șut sau măcar cu creări de poziții de șut, în preajma sau în careul albirverzilor. Din acest punct de vedere reprosăm insuficiența angajare din partea lui Turcan și Kraus și, mai ales, nespecularea zonei lui Matrai, totuși mult mai puțin rapid acum decât în anii adevăratei tinereți, când concura în echipa de atletism — juniori — a Ungariei, la Ploiești.

c) Și acest meci ne-a dovedit cât de deficitară sînt juctorii noștri la multe capitole. Despre acela al tehnicii, atât de des pomenit, vom aminti doar, adăugînd că nu numai corectitudinea și precizia în execuții sînt axiome ale jocului actual, ci și viteza lor. Pregnante au apărut și scaderile de ordin tactic. Traseele jucătorilor fără minge, de la F. C. Argeș, erau pe jumătate ca distanța, varietate a itinerariilor, rapiditate, în comparație cu cele ale jucătorilor formației-gazdă.

avem datoria să subliniem că juctorii ei au luptat cu tot sufletul spre a reprezenta onorabil echipa pe unul din stadioanele renumite ale Europei. O consolare pentru ei și o mică bucurie, în suita de decepții budapestane, pentru noi, trebuie să fie faptul că au reușit să umple Nepstadionul, lucru care n-a mai fost realizat niciodată de la meciul Vasas — Internaționale și pînă acum! Să nu omitem, de asemenea, că în calea unei depășiri a primului tur al „Cupei orașelor țiguri” le-a stat piteștenilor, o echipă de primul rang. Imputîndu-le această diferență prea mare și nemerită față de situațiile apărute în joc, să încheiem menționînd că eliminarea inimoasei formații care este F.C. Argeș reprezintă opera uneia dintre marile favorite a ediției din acest an a competiției, deținătoare a trofeului în anul 1964/65, pe care sorții nemiloși au pus-o în fața echipei lui Barbu, chiar din primul tur.

Eftimie IONESCU

CAMPIONATUL ÎN EUROPA

U.R.S.S.

INTERNATIONALII NU MAI MARCHEAZĂ... Acest lucru l-a confirmat și ultima etapă. În fruntea clasamentului golgeterilor se află Markarov (Nefianik), Vsvetev și Evtujkin (Dinamo Moscova), care nu înfrî în lotul reprezentativ. De altfel, în campionat se remarcă tot mai juctorii care pînă acum erau modesti. Liderul, Dinamo Moscova, a obținut cu 1-0 meciul cu Cernomoreț printr-un gol semnat Koslov și s-a distanțat la 3 puncte (40) de Dinamo Kiev (37 puncte, dar cu un meci mai puțin jucat). Pentru Torpedo Moscova (învingător cu 3-1 contra echipei Zaria) n-a marcat Strelov ci necunoscutul Ciurakov a fost autorul a două goluri. În Dinamo Minsk (3-0 cu Kairat) a lansat un nou nume: Mustighin. Dinamo Tbilisi, cu 1-1 reușit la Moscova (cu T.S.K.A.) și-a păstrat locul trei.

ITALIA

TREI ECHEPE NEÎNVINSE, ÎN FRUNTE. Etapa a III-a (ceva mai productivă, prin cele 15 goluri înscrise în 8 jocuri) a adus în fruntea clasamentului trei echipe care n-au cunoscut înfrîngerea: Juventus (3-0 cu Varese, echipa lui Pichchi), Bologna (0-0 cu Brescia, în deplasare) și Roma (1-0 cu Ferrara, în deplasare). Inter a reușit în fine (după opt meciuri de campionat, dintre care 5 în sezonul trecut) să obțină o victorie, cu 1-0 asupra lui Lanerossi, grație unui punct înscris de Mazzola. În Milan a venit cu un punct de la Napoli (1-1).

CEHOSLOVACIA

FOTBALUL PRAGHEZ ÎN CONTINUARE ÎN SUPERINȚĂ. E drept că Slavia Praga a reușit totuși o victorie cu 2-1 acasă, asupra formației din Plzeň, iar Bohemians un draw (1-1) cu Slovan la Bratislava, dar campioana — Sparta Praga — a dat cu 3-2 la Trnava și păstrează în continuare „lanterna roșie”. În Dukla a furnizat chiar marea surpriză a etapei (prin porțiile scorului): deși a jucat acasă a pierdut cu 4-0 meciul cu Trenčín! Aceasta din urmă conduce în clasament cu 13 puncte, urmată de Inter Bratislava (12), Košice (12), Trnava (11) și Slovan Bratislava (11).

ELVEȚIA

ÎNFRÎNGERE DUPĂ 6 VICTORII. „Victima” a fost chiar liderul Grasshoppers Zürich și evenimentul s-a petrecut chiar pe terenul său. Autoarea surprizei: Bellinzona, învingătoare — în mod nesperat — cu 5-4! În felul acesta, Grasshoppers și-a văzut micșorat avansul de puncte la două, față de Young Boys (2-2 cu Sion), care acum are 10 puncte. În clasament urmează două echipe cu cîte 9 puncte: Lugano (1-0 cu Young Fellows) și Bâle (2-0 cu Lausanne). F.C. Zürich, la trei zile după victoria cu 3-1 asupra Barceloneli, a dispus cu 4-0 de Granges!

SPANIA

GROSSO SALVEAZĂ PE REAL... Două goluri marcate de acest juctor — a asigurat meciul nul (2-2) cu Espanol Barcelona, la Madrid, și posibilitatea de a se menține la un punct distanță (6 față de 7 puncte) de liderul Atletico Madrid, care, de asemenea, a făcut meci nul (1-1) cu F.C. Barcelona, dar în deplasare. Vechile noastre cunoscuțe, Valencia și Sevilla au obținut în etapa a IV-a rezultate diferite: 0-1 prima (în fața echipei lui Di Stefano, Elche) și 0-0 secunda, cu Real Sociedad.

ANGLIA

LIDERUL DETRONAT DE ULTIMA CLASATĂ! Deși juca acasă, „codășei” Leicester City nu i se acordau șanse în partida cu liderul Liverpool. Și totuși, cu toate eforturile lui St. John, Hunt, Thompson, Hateley et Co., Liverpool a pierdut cu 2-1 jocul și o dată cu el și locul 1 (în favoarea lui Sheffield Wednesday, învingătoare cu 4-0 asupra lui Coventry). Și a mai pierdut și doi jucători: Hateley și Lawler, amîndoi transportați direct la spital pentru grave accidente (primul a fost cumpărat recent cu 100.000 lire!). Manchester United, campioana, a dispus greu (1-0) de o echipă în revenire, Arsenal, și se menține pe locul 3, la egalitate cu Tottenham, dar cu un joc mult puțin.

OLANDA

9 MECIURI, 9 VICTORII! Performera este Feyenoord, marea rivăla a lui Ajax, Feyenoord conduce cu 18 puncte față de Ajax (17 puncte dar și două meciuri mai puțin jucate), în urma victoriei cu 2-1 obținută în partida cu Telstar, disputată pe terenul acestuia.

SCOȚIA

4 ECHEPE ÎN URMĂRIREA LUI RANGERS. Glasgow Rangers continuă să fie neînvinși. Cu 2-0 asupra lui Motherwell, în deplasare, Rangers și-a consolidat poziția de lider, dar în urmărirea sa se află Celtic (4-0 cu Hibernians), Hibernians, Killmarnock (0-0 cu Dundee) și Airdrie (1-1 cu Ralith).

IUGOSLAVIA

ZAGREB F.C. LIDER. Miercuri s-a disputat o etapă de campionat, încheiată cu rezultatele: OFK Beograd — Radniki Nis 1-2, Vardar Skopje — Hajduk Split 2-0, F.C. Zagreb — Volvodina Novi Sad 3-1, Jeleznici Sarajevo — Dinamo Zagreb 1-1, Velej Mostar — Olimpia Ljubljana 1-0, Proleter Zrenjanin — St. roșie Belgrad 2-0, Maribor — F.C. Sarajevo 2-1. În clasament conduce F.C. Zagreb cu 10 puncte.

PENTRU AGENDA DV.

JOI 5 OCTOMBRIE

Amicale
Progresul București — Honved Budapesta 1-2
Siderurgistul Galați — Sel. R.S.F.S.R. 1-1

VINERI 6 OCTOMBRIE

Amical
Allemania Aachen — Rapid Buc. 5-4
SIMBATA 7 OCTOMBRIE

Campionatul Europei (gr. IV)
R.F. a Germaniei — Iugoslavia 3-1

DUMINICA 8 OCTOMBRIE

Campionatul Europei (gr. VII)
Belgia — Polonia 2-1

AMICALE

Bulgaria A — U.R.S.S. A 1-2
U.R.S.S. B — Bulgaria B 1-1
„U” Cluj — Honved Budapesta 2-4
S.C. Karlsruhe — Rapid Buc. 1-2
Dinamo Bacău — Sel. R.S.F.S.R. 2-2
U.R.S.S. — R. D. Germană (jun.) 0-1

MERCURI 11 OCTOMBRIE

Campionatul Europei (gr. V)
R. D. Germană — Danemarca 2-2
Cupa Balcanică (finala)
A.E.K. — Fenerbahee 1-1

AMICALE

Poiana Cîmpina — Sel. R.S.F.S.R. 3-4

Campionatul european inter-țări

DUPĂ MECIUL CU GRECIA, O NOUĂ ÎNCERCARE PENTRU ECHEPA AUSTRIEI: JOGUL CU U.R.S.S.

Campionatul Europei, a cărui regularitate în desfășurare merită să fie reținută, servește din cînd în cînd cite o surpriză, de proporții mai mari sau mai mici, dar surpriză. Ultima este cunoscută: la Atena, Grecia a învins Austria la un scor (4-1) care nu mai comportă nici un fel de comentariu. Este prea concludent și în concordanță cu ultimele evoluții mediocre ale jucătorilor austrieci. De altfel, arbitrul Vasile Dumitrescu (despre care ziarul ateniian „Athlitiki iho” a scris că a condus excepțional, foarte atent, prompt și autoritar), a confirmat toate acestea: „Echipele elenă a jucat foarte bine, într-un ritm care i-a sufocat pe oaspeții, incit acestia au slăbit evident după pauză, nemairezistînd acțiunilor adverse. O victorie clară, în care Sideris (3 goluri) și Papaioanu (1 gol) au avut cea mai mare contribuție”. (Notăm cu acest prilej că arbitrul nostru V. Dumitrescu și-a îndeplinit norma în virtutea căreia urmează să primească „ecusonul F.I.F.A.”).

Pentru echipa Austriei nu s-a încheiat însă perioada grea. Duminiică o așteaptă o nouă încercare, deși joacă acasă, la Viena: înfrîngerea reprezentativa U.R.S.S., tot în cadrul campionatului Europei.

La 5 zile de la surpriza de la Atena, o a doua a fost înregistrată în campionatul Europei, de data aceasta la Bruxelles, unde Polonia a făcut cadou echipei Franței calificarea în turneul final, învingînd — contrar tuturor așteptărilor — reprezentativa Belgiei cu 4-2, după ce fu-

sese condusă cu 1-0 și 2-1. Scontată, victoria echipei R. F. a Germaniei asupra Iugoslaviei la Hamburg (3-1). Aceste două e-

chipe fiind la egalitate de puncte acum, urmează să fie departajate de golaveraj, după jocurile lor retur cu Albania.

SITUAȚIA LA ZI ÎN CUPELE EUROPENE

TUR	„CUPA CAMPIONILOR EUROPEI”	RETUR
2-0 ST. ETIENNE	— Pallasera Kuopio	3-0
1-2 Celtic Glasgow	— DINAMO KIEV	1-1
0-1 Skelid Oslo	— SPARTA PRAGA	1-1
0-1 Besiktas Istanbul	— RAPID VIENA	0-3
4-0 MANCHESTER UNITED	— Hibernians La Valetta	0-0
3-0 GORNIK ZABRZE	— Djurgarden Stockholm	1-0
1-1 Ajax Amsterdam	— REAL MADRID	1-2
2-2 Olimpiakos Nicosia	— SARAJEVO	0-0
1-1 Glenloran Belfast	— BENFICA LISABONA	0-0
3-0 EINTRACHT Braunschweig	— Dinamo Tirana	1-2
0-1 Dundalk (Irlanda)	— VASAS BUDAPESTA	1-2
2-0 Trakia Plovdiv	— Rapid București	18.X
1-1 VALUR REYKJAVIK	— Juniesse d'Esch	3-3
1-3 S. C. Karl Marx Stadt	— Anderlecht Bruxelles	18.X
1-2 F. C. Basel	— Hvidovre Copenhaga	18.X
0-0 Olimpiakos Pireu	— JUVENTUS Torino	0-2

TUR	„CUPA CUPELOR”	RETUR
0-3 Arle Bonneweg	— OLYMPIQUE LYON	1-2
10-0 ABERDEEN (Scoția)	— K. R. Reykjavik	4-1
5-0 VASAS GYOR	— Apollon Limasol	4-0
2-3 Altay Izmir	— Standard Liege	18.X
4-0 F. C. VALENCIA	— Crusaders Belfast	4-2
1-1 Shamrock Rovers	— CARDIFF CITY	0-2
1-4 H.J.K. Helsinki	— WISLA CRACOVIA	0-4
5-1 MILAN A. C.	— Lezski Sofia	1-1
0-0 TORPEDO MOSCOVA	— Motor Zwickau	1-0
1-2 Floriana La Valetta	— N.A.C. Breda	12.X
0-3 F. C. Austria Viena	— STEAUA BUCUREȘTI	1-2
5-3 HAMBURGER S. V.	— Randers Freja	2-0
6-0 Bayern München	— Panathinaikos Atena	18.X
3-2 S. C. Lausanne	— SPARTAK TRNAVA	0-2
0-2 Haiduk Split	— TOTTENHAM LONDRA	0-2
1-5 Fredrikstad	— VITORIA SETUBAL	1-1

Echipele ale căror nume sînt scrise cu majuscule s-au calificat

TUR	„CUPA ORAȘELOR ȚIGURI”	RETUR
Grupa I		
0-2 Malmö F.F.	— F. C. LIVERPOOL	1-2
5-1 LOKOMOTIV LEIPZIG	— Linfield Belfast	0-1
2-0 BOLOGNA A. C.	— Lyn Oslo	0-0
Grupa II		
0-1 O.C.G. Nice	— FIORENTINA	0-4
0-1 Eintracht Frankfurt	— Nottingham Forest	17.X
3-0 HIBERNIANS EDIMBURG	— F. C. Porto	1-3
Grupa III		
0-0 F. C. Bruges (Belgia)	— SPORTING LISABONA	1-2
1-3 St. Patrick Dublin	— GIRONDINS BORDEAUX	3-6
0-0 Spora Luxemburg	— Leeds United	17.X
Grupa IV		
2-5 Wiener S. C.	— Atletico Madrid	25.X
1-1 Dinamo Drezda	— GLASGOW RANGERS	1-2
1-0 VOIVODINA	— CUF Barreiro	3-1
Grupa V		
2-2 Servette Geneva	— MUNCHEN 1860	0-4
1-0 ATLETICO BILBAO	— Frem Copenhaga	3-2
2-1 D.W.S. Amsterdam	— DUNDEE UNITED	0-3
Grupa VI		
4-0 Napoli	— Hanovra	18.X
3-1 F. C. ZÜRICH	— F. C. Barcelona	0-1
0-1 F.A.O.K. Salonica	— R. F. C. LIEGE	2-3
Grupa VII		
5-0 DINAMO ZAGREB	— Petrolul Ploiești	0-2
1-2 Antwerpen	— Göztepe Izmir	18.X
Grupa VIII		
4-0 F. C. KOLN	— Slavia Praga	2-2
1-1 F. C. Argeș Pitești	— FERENCVAROS	0-4
1-1 Parizan Belgrad	— Lokomotiv Plovdiv	25.X

pentru turul următor